50-76

Akbaba

Boşuna değil...

Boşuna değil,
5 milyonu aşkın yurttaşımızın
açtırdıkları tasarruf hesabıyla
İş Bankası'nın
çatısı altında toplanmaları...
...5 milyonu aşkın tasarruf
sahibinin İş Bankası'na
inanmaları boşuna değil...
Boşuna değil,
İş Bankası'na gösterilen
bunca güven... bunca sevgi...

Siz de

onlara katılın.
Güveniniz için...
güvenli yarınlarınız için...

TÜRKİYE İŞ BANKASI

(Yeni Ajans: 2246 — 106)

Akbaba

Kurucusu : Yusuf Ziya ORTAÇ

Yıl : 54 — Cilt : 31 — Sayı : 50 * Haftalık Siyasî Mizah Gazetesi * 8 Aralık 1976 — Fiatı 250 Kuruş

AH AĞRI, VAH VAN!

ARTIK çoğumuz uzay ve yeryüzü konusunda bilgi sahibiyiz. Dünyanın öküz boynuzunda dönmediğini biliyoruz. Baş sallayan öküzler çok ama, bu ayrı konu.

Kırkbeş bin kişinin öldüğü Erzincan depreminden bu yana neredeyse kırk yıl geçti. Bakıyorsunuz, değişen çok az şey var. Yine toprak damlar, yine yığma taş duvarlar, yine yüksek ölü sayısı.

Radyo, televizyon yas tutuyor. Zaten pek meraklıyızdır yas tutmaya. Kendimize acıyıp acındırmaya bayılırız. Klâsik trajedi kahramanları gibi, anlayamadığımız güçlerin elinde acı çekeriz..

Ne zaman öğreneceğiz bazı gerçekleri? Kaderciliği ne zaman bir yana bırakacağız? Trajedi kahramanları tanrılara bile direnirler. Biz, sırılsıklam olana değin bekliyoruz şemsiyeyi açmak için. Ateşin yakacağı soba üstümüze devrilmeden öğrenemiyoruz.

«Felâket günleri, insanların birbibirine bağlılığını ortaya koyar,» diyor radyodaki ses. Bu doğru. Gerçekten de, ne varsa halkta var. İşçisi, memuru, evkadınıyla herkes yardımlaşma yarışında. Kan verenler, para verenler, yiyecek ve giyecek verenler. İnsanın gözlerini yaşartıyor, içini ısıtıyor bu. Yardımlaşma dernekleri, yabancı ülkelerin ilgisi, acıların paylaşılması. Bütün bunlar insan olmanın güzelliğini ortaya koyuyor.

Sonra bir de politikacıya bakıyorsunuz. Doğu Anadolu'nun varlığını sırf temel atma törenlerinde, seçim gezilerinde ve bir de yer sarsıntılarından sonra anımsayan politikacıya. Kuzgun gibi eşelediği yıkıntılarda demeç verip oy peşinde koşan politikacıya. Suratında yapmacık bir üzüntüyle poz veren politikacıya.

Bakıyorsunuz, insanlığınızdan utanıyorsunuz.

Hayır ama, hayır! İşe yaramazların, zararlıların varlığı umudumuzu almamalı elimizden. Çoğunluk olarak iyiyiz biz aslında. Ama iyi olduğumuz hep hatırlatılsın istiyoruz. Kara yazgılı insanların acıları televizyon yoluyla ve canlı görüntülerle oturma odamıza dolana dek kıpırdamıyruz bile. Belleğimiz de güçsüz, ne yazık. Çabuk unutuyoruz. Bir sonraki felâkete dek, neler gördüğümüzü düşünmüyoruz

Deprem bölgesinde taş duvarlı, toprak damlı evler yaptıkları için düşüncesizlikle suçladığımız insanları, o koşullar altında yaşayabildikleri için kutlamamız gerekir aslında. Kendinizle aynı vatanı, aynı tarihi, ve sözde aynı erekleri paylaşan kişileri, her türlü olanaktan yoksun, kendi başlarına bırakacaksınız. Aklınıza esince «Sevgili vatandaşım!» diye bağrınıza basacaksınız. Çirkin değil mi bu?

Bazıları acı gülümsemelerle «İyi oluyor,» diyor. «Hiç değilse yersarsıntılarından sonra bir parça uygarlık gidiyor Doğu'ya.» Uygarlık için ne yüksek bir ücret! Hem bu gerçek olsaydı, Ankara'da da deprem olmasını dileyenler çıkmaz mıydı? Apartmanları ve gecekondularıyla İstanbul'da? Tüm çarpıklıklarıyla öteki büyük kentlerimizde?.

Yüzünden yoksulluk akan, dökük giysili, Türkçeyi yarım - yamalak konuşan bir vatandaşımız, depremde yitirdiklerinin üzüntüsünü dile getiriyor.

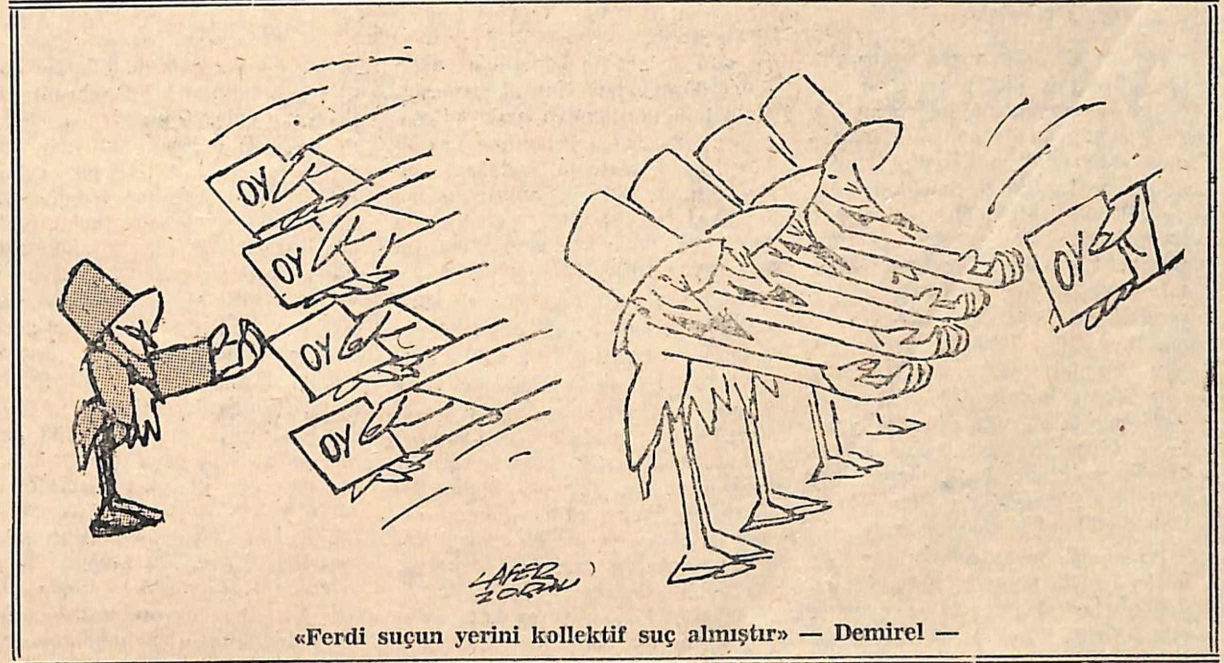
Yardıma koşmak yeterli değil. Suçluluk duymalıyız biraz da.

Çünkü deprem değilse bile, o yoksulluk bizim eserimiz.

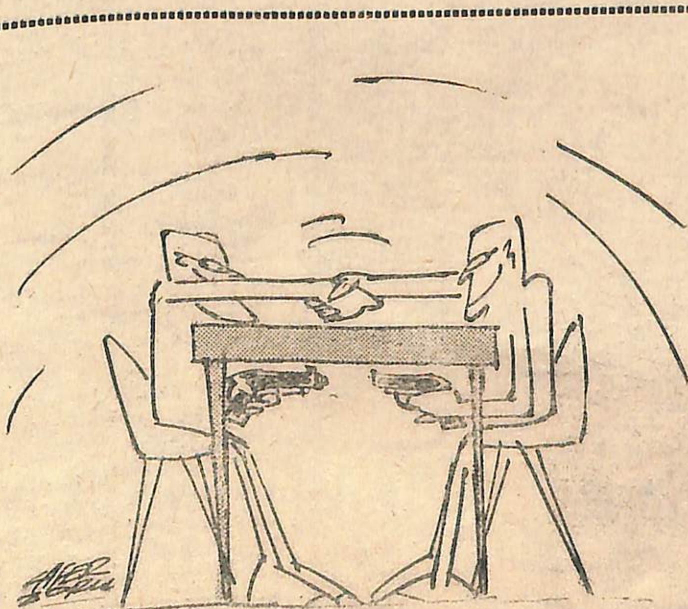
Çünkü boş temel çukurları depreme neden olmadıysa bile, zamanında gerekli temellerin atılmamış oluşu, depremi bile gölgede bırakacak sürekli acılar doğurdu, doğuruyor.

Zararın bir yerinden dönmeliyiz artık. Çok geç olmadan.

AKBABA

«Ferdi suçun yerini kollektif suç almıştır» — Demirel —

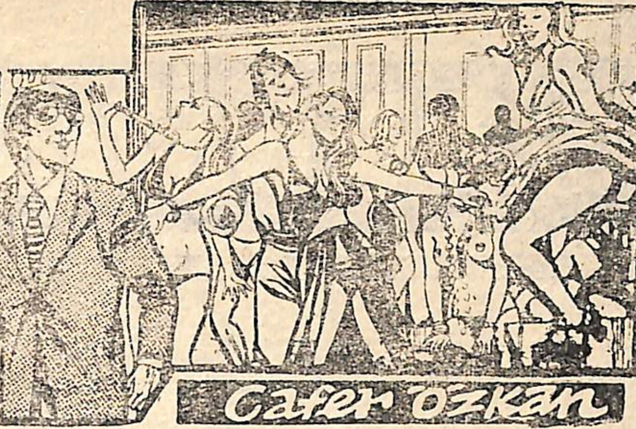

— Sağcı solcu gençler anlaşma masasına oturuyorlar —

— Öğretmenlere saldırılar çoğaldı —

ADLARIMIZ, soyadlarımız yetmezmiş gibi ille de bir lâkabımız olsun isteriz nedense. «Yiğit namıyla anılır» atasözündeki «nam», lâkap karşılığı kullanılmıştır. Tarihimizi dolduran Ahmet Paşalar, Mehmet Paşalar, hep lâkaplarıyle birbirlerinden ayırdedilirler. Sözgelimi: Zurnazen Mustafa Paşa, Kuyucu Murat Paşa, Cenaze Hasan Paşa, Deli Hüseyin Paşa, Boynueğri, Tabanıyassı ve Öküz Mehmet Paşalar, Tiryaki Hasan Paşa, Devleti Âl-i Osman'ın vezaret mertebesine erişmiş yiğitlerdir ki her biri işte böyle «nam»larıyle anılırlar. Padişahlara bile «Yıldırım, Yavuz, Sofu, Sarı, Avcı, Deli,» gibi adlar takılmıştır.

Bu ulusal heves günümüzde de bütün hızıyla sürüyor. Arkadaşımızdan söz ederken sanki soyadıymış gibi «Bizim Kelek Hasan...» deriz. Bakanlara, başbakanlara lâkaplar uydururuz. Kimi adamların adından çok lâkabı bilinir. Çoğu zaman adını kendisi bile hatırlayamaz. Kiminin de adıyle lâkabı birlikte söylenir, bizim Konçerto Kâzım gibi.

Bir gün ona:

— Yahu Kâzım, dedim, neden Konçerto diyorlar sana? Müzikle falan ilgilendiğini hiç görmedim. Yoksa soyunda ünlü bir kompozitör falan mı varmış?

— Bırak Allahını seversen, dedi. Başka bi şey uydursalar içim yanmaz, ama bu Konçerto lâfı yok mu, duyunca deliye dönüyorum. Ama ne edersin, bir kere takmış elin oğlu. Oysa benim müzik kültürüm, «Daha dün annemizin kollarında yaşarken» düzeyinden kurtulamamıştır. Hele batı müziğinden hiç anlamadığım gibi hangisi hafif, hangisi klâsik, ayırdedemem. Radyoda spiker, «Şimdi bilmem kimin opus bilmemkaç fadiyez majör piyano konçertosunu dinleyeceksiniz» dedi mi düğmeyi çeviriveririm.

Yedi sekiz yıl önceydi. Yirmiiki, yirmiüç yaşlarında falandım. Kolejli bir kızla tanıştım. Kız çok kültürlü, bilgi küpü sanki. Dünyanın her yanından haberi var. İngiltere kraliçesinin ağzındaki dişlerden kaçının takma olduğunu, Brezilya'da kahve kralının kaçıncı kez evlendiğini, ünlü sinema yıldızı bilmem kimin ayağındaki nasırı en son ne zaman kestirdiğini git de ona sor. Mübarek, kız değil «Gereksiz Bilgiler Ansiklopedisi». Müziğe, dansa da bir düşkün ki, sorma. İlk günler parklara, sinemaya falan gittik. O hep dağarcığındaki bilgileri döküyor, ben ağzım bir karış açık dinliyorum. Hani güzel ciltli kitaplar vardır, yüzlerce sayfa okursun da adamın belleğinde hiç iz bırakmaz. Bu kız da ambalajı güzel yapılmış dangalak mı dangalak bir beyine sahipti. O alımlı, gösterişli kafanın içi abur cuburla doluydu. Yine de o denli ters gelmiyordu bana o sıralar. Önemli olan bir kızla kırıştırmaktı. Bu ha o kız olmuş, ha Madam Curie olmuş farketmiyordu benim için. Biraz romantiklik olsun diye şiir falan okurduk birbirimize. Ufaktan el şakaları falan...

Tanıştıktan birkaç gün sonra beni bir partiye çağırdı. Bilmem hangi arkadaşının «adı Fifi gibi bir şeydi» yaş günü mü ne varmış. «Peki» deyip gittik partiye. Görkemli, gösterişli bir ev. Bizi lüks bir salona aldılar. İpten kazıktan kopmuş yirmi kadar kişi kadınlı erkekli kafaları çekiyorlardı biz vardığımızda. İpten kazıktan kopmuş diyorum, aslında bunların zengin çocukları olduğu belliydi. Giyinişlerinden, davranışlarından herşeye boşvermişlik dökülüyordu. Aynur'la bir köşeye oturduk Kızın adı Aynur'du, söylemeyi unuttum. Belki şimdi olsa o da modaya uyar, Yeliz gibi Yoluz gibi fıttırık bi isim uydururdu kendine. Neyse, uzatmayalım ben de başladım ufaktan ufaktan demlenmeye. Alışmışım sıcak mezeyle rakı içmeye, çerezle falan içilen bu sosyete içkilerini önce yadırgadım. Baktım herkes içiyor gık demeden, ben de yumuldum.

Az sonra bir gürültü koptu. Baskına uğradık sandım. Meğer pikaba plâk koymuşlar. Aynur'a:

— Kızım, yakında fabrika falan mı var, bu gürültü ne? diye sordum.

Şaka ediyorum sandı:

— İlâhi Kâzım, çok espiritüelsin.

Tangır tungur sesler arasında insan sesini andıran bir yaratık bağırtısı da duyuluyor. Meğer o haftanın liste başı olan plâğıymış. Derken ortaya çıkıp kızlı erkekli tepişmeye başladı millet. Hani minyatür futbol diye bi şey var ya, küçücük sahada, salonda falan oynanıyor. İnan olsun onu oynuyorlar sandım. Aradım taradım, bi türlü topu göremedim. Plâğın cayırtısı arttıkça bizimkilerin tepinmesi de hızlanıyor. Dans ettiklerini o zaman anladım. Ben az biraz tango falan bilirim. Aynur'a bu konudaki hamhalatlığımı daha önce çıtlatmasaydım belki beni de böyle büvelek tutmuş danalar gibi zıplamaya zorlardı. Bir yandan plâğın öte yandan bu serserilerin gürültüsü, alışık olmadığım halde aç karnına içtiğim içki, hepsi bir araya gelince benim kafa oldu mu bir kazan. Aynur'a:

— Allahını seversen durdur şu zırıltıyı, diye yalvardım.

Bereket versin plâk kendiliğinden durdu da kurtuldum. Tabii bu kurtuluş birkaç saniye içindi. Az sonra yeni bir plâk koydular. Bu kez canhıraş bir böğürme ile yerimden hoppladım. Tarih öncesi canavarlarından birinin sesine benziyordu sanki. Düşüncemi Aynur'a söyledim, yine şaka yapıyorum sandı. Tepişme olanca hızıyla sürüp gidiyordu. Bir yandan da böğürmeye, saçlarını başlarını yolmaya başlamışlardı. Gelişmiş kapitalist ülkelerde gençlerin salt acayiplik olsun diye yeni dinler, tarikatlar icadettiklerini duymuştuk. Bunları öyle görünce, «Acaba» dedim, «bu moda bize de mi geldi? Herifçioğullarının ağızları burunlarına denk. Belki de bu onların bir tapınma biçimidir. Ya da birinin yasını tutuyorlardır.» Belleğimi yoklayıp, bu yakınlarda ünlü bir film yıldızı ya da şarkıcının ölüp ölmediğini hatırlamaya çalıştım. Hayır, Aynur böyle bi şeyden söz etmemişti. «Belki onlara da benim gibi içki dokundu.» diye düşündüm. Ne olursa olsun, herifçioğullarının hiçbir şey umurlarında değildi: Ne dış ticaret açığı, ne işsizlik, ne enflâsyon. Merihlilerin bir toplantısına katılsaydım bunca yadırgamazdım herhalde.

O denli rahatsız olmuştum ki kalkıp pikabı durdurdum. Cayırtı kesilince onlar da dövünmeyi bıraktılar. Oyuncağı alınmış çocuklar gibi kızgın bakıyorlardı. Biri:

— Kim bu hıyar? diye sordu.

Bir başkası:

— Aynur'un yeni dalgası, diye yanıt verdi.

Geviş getiren inekler gibi ciklet çiğneyen ince uzun bir oğlan ellerini beline koyup karşıma dikildi:

— Ahbap, neden durdurdun plâğı?

Ben karşılık vermeden kızlardan biri atıldı:

— Hafif müzikten hoşlanmıyor musunuz?

Derken Aynur yetişti:

— Aaaa, neden hoşlanmasın? Bu parçayı beğenmedi de ondan. Hay sağolasın kız.

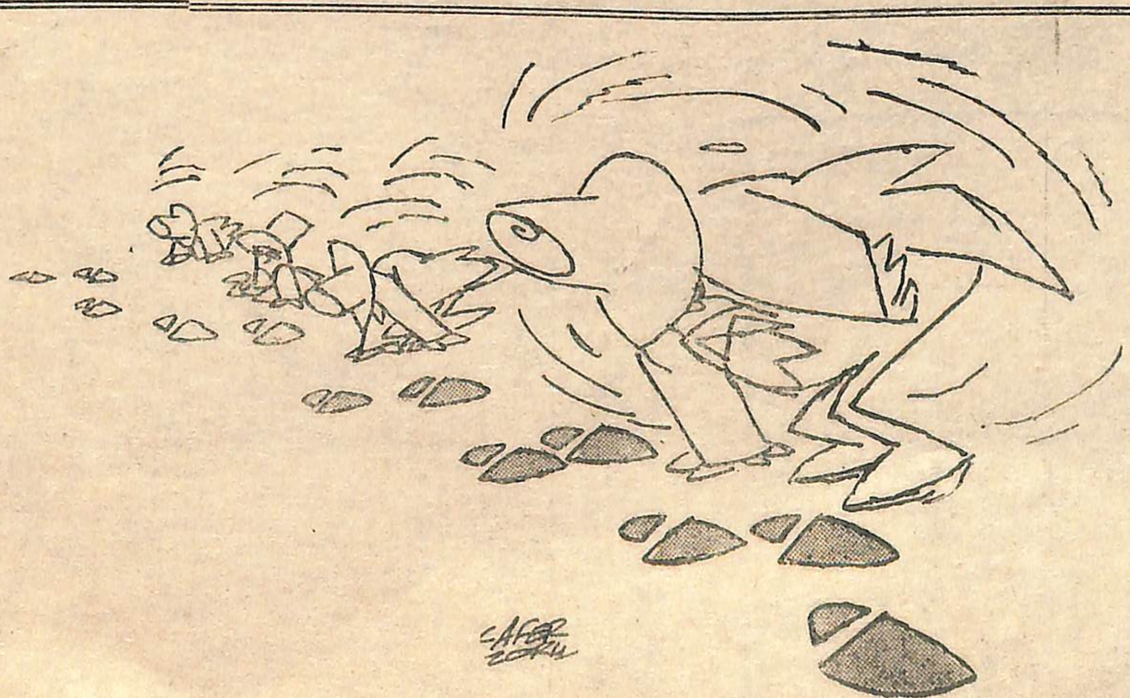
— Öyle ya, dedim. Hafif müziği severim.

Aralarına ilk kez girdiğim için yabansı bir hayvanmışım gibi çevremde toplanmış, beni inceliyorlardı. Onlarınkine göre epey kısa olan saçıma, ütülü pantolonuma, boyunbağıma, yadırgayarak bakıyorlardı.

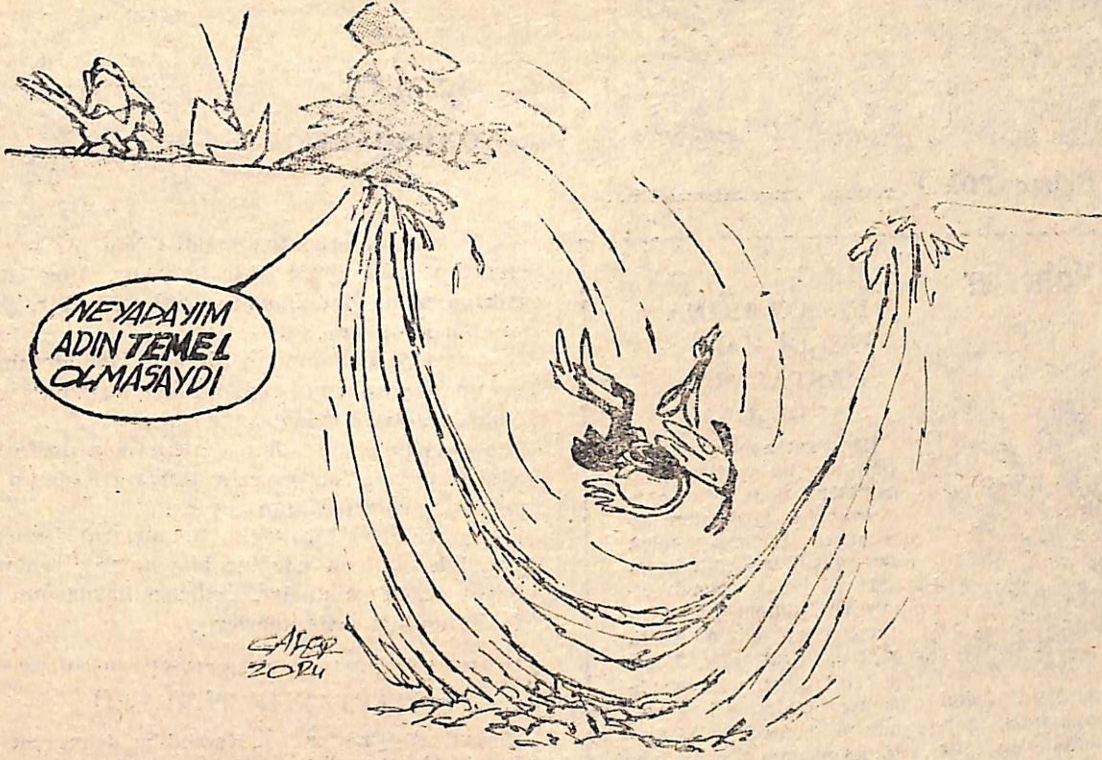
— Severim ya, diye sürdürdüm konuşmayı. Yalnız biraz ağır geldi bu parça.

Oğlanlardan biri hak verdi:

— Arkadaşın hakkı var, bu par-

— Ecevit'in geçtiği yerlerde çökmeler oluyor —

Karadenizde temel atma!...

ça çok ağır. Ninemle dansediyorum sanki.

Rahatlamıştım. Ben sanıyordum ki «hafif müzik» dedikleri hafif sesle yapılıyor, böyle çok gürültü çıkaranlara da «ağır müzik» deniyor.

Aynur koluma girip yerime oturttu. Yeni bir plâk koydular ama bu öncekilerden beterdi. Çakal ulumasından fabrika düdüğüne kadar dünyanın en kulak tırmalayıcı seslerini plâğa doldurmuşlardı. Tepişme yeniden başladı. Aynur'a:

— Kızım bir yanlışlık olacak, söyle şunlara, dedim. Hafif müzik koyacaklardı, yine ağırından çalıyorlar.

Kızcağız beni iyice sarhoş oldu sanıp yüzüme acıyarak bakıyordu. Kafam kızdı, kalkıp dışarı çıktım. Çekip gitsem kıza ayıp olacak. Kalırsam fırttıracağım diye korkuyordum. Hoş, aslında benim gitmem Aynur'un pek umurunda olmazdı ya o zaman bunu bilmiyordum. Sonradan öğrendiğime göre haspa beni inat olsun diye kırıştırıyormuş. O toplantıda bulunan veletlerden birinin flörtüymüş aslında. Salt onu kıskandırmak için benim gibi hafif müzikle ağır müziği ayırdedemiyecek denli yoz birini bulmuş. Eğer kendi çevresinden birini bulsa oğlan kıskanmazmış. Bunları bilmediğim için centilmenliği kimseye bırakmıyor, kızı da orada bırakıp gidemiyordum. Az sonra o da çıktı:

— Sıkıldın galiba, hasta mısın?

— Yok bişeyim, dedim.

Yeniden içeri girdik. Pikap susmuştu. Yeni bir plâk koyacaklardı. Geviş getiren oğlan beni görünce:

— Hey millet! dedi. Bu arkadaşın zevkine göre bir plâk koyamadık. Hep canı sıkıldı. Üstelik dansa da katılmadı. İsterseniz bu kez koyacağımız plâğı kendisi seçsin.

Ötekiler bu öneriyi benimsediler hemen:

— Öyle, kendisi seçsin.

— Sokağa çöp atanlar 15 gün hapis yatacak —

— İki saattir köşede oturuşu sinirlerimi bozdu.

— Ne plâkları beğendi ne de dansları.

— Bir de onun zevkini deneyelim.

— Hadi arkadaş, bir parça söyle de çalalım.

Hoppala! Zevkle dinlediğim tek müzik parçası daha önce de dediğim gibi «Daha dün annemizin kollarında yaşarken...» Bundan öte bilgim yok. Gerçi bikaç şarkı türkü adı biliyorum ama bunlar batı müziğinden bir parça seçmemi istiyorlar. Aynur söze karıştı:

— Hadi şekerim, en sevdiğin parçayı söyle de çalsınlar...

Radyodan bikaç kez «opus, konçerto, Mozart, Şopen» gibi sözcükleri duymuştum. Bunların kültürlü kişilerin sevdiği klâsik müzikle ilgili olduğunu, hafif müzikle klâsik müziğin lâhanayla portakal kadar birbirlerinden farklı şeyler olduğunu nerden bileyim? Attım:

— Mozart'ın opus altmışüç lâminör keman konçertosunu koyun lütfen.

Mozart'ın böyle bir eseri varsa çalarlardı, yoksa nerden bileceklerdi. Hiç değilse açık vermemiş olurdum. Sen misin böyle düşünen... Sanyi moğolca bişey söylemişim gibi baktılar önce. Bir çam devirdiğimi anlamıştım. İlk gülen Aynur oldu. Sonra ard arda kahkahalar patladı. Millet yerlere yatıyordu gülmekten. Kasıklarını tuta tuta, salyalarını akıta akıta gülüyorlardı. Kahkaha sağanağı biraz geçer gibi olunca içlerinden biri:

— Konçerto ha!

Der demez yeni bir cayırtı daha kopuyordu. Hem gülüyorlar, hem de parmaklarıyle beni gösteriyorlardı:

— Konçertoo!.. Kah kah kah! Konçertooo... Kih kih kih! Ulan burayı... Hah hah hah! ne sandın bee!.. Hih hih hih!

En çok gülen de Aynur'du. Ben yanına yaklaştıkça:

— Konçertoo... Kih kih kih! diyerek kaçıyordu.

— Hepinizin canı cehenneme! diye bağırdım.

Kapıyı vurup çıktım. Arkamdan hâlâ «Konçerto! Konçerto!» çığlıkları ve kahkahalar geliyordu.

Böyle şey devlet sırrı gibidir, çabuk duyulur. Nerden öğrendilerse öğrendiler, o günden sonra herkes bana «konçerto» demeye başladı. Önceleri kızıyordum ama şimdi alıştım. Hem ben sana bir şey deyim mi, bayağı hoşnudum da lâkabımdan. Köstebek ya da balkabağı da diyebilirlerdi.

Cafer ÖZKAN

Bir Reklâm :

Ciddiyet

Hazırlayan : Erhan TIĞLI

BİNDİLER BİR ALÂMETE

Süleyman Hızlıyel bir motorsiklet sürücüsü motorsikletine kendisinden başka üç kişi de alarak yola koyulmuş ve bir süre gittikten sonra feci akıbetten kurtulamıyarak üç takla atmış, kendisi ve motorsikleti parça parça olmuştur.

Tanıkların ve iyi haber alan kaynakların ifadelerine göre kaza şöyle olmuştur: Süleyman Hızlıyel motorsikletine atlayıp nurlu ufuklara doğru gitmek istemiş, yolda rastladığı arkadaşları Necmettin Yerebakan, Feyzi Şerbetsatan ve Kuyruksuzaslan Çilekeş'in ricalarını kıramayarak onları da motoruna almıştır. Yolda aralarında tartışma çıkmış, Necmettin Yerebakan direksiyona geçmek istemiştir. Bu arada motorsikletin sürücüsü Süleyman Hızlıyel, eski ezeli ve ebedi rakibi Ferruh Bozatlı'nın bisikletle gitmekte olduğunu görerek onu par-

Kısa Haberler

çalamak istemiştir. Fakat dengesini kaybetmiş, karşıdan gelmekte olan bir kamyonu göremeyerek onunla çarpışıp dereye uçmuştur.

Kazazedelerden Süleyman Hızlıyel komaya girmiş, Necmettin Yerebakan minareye çıkmış, Kuyruksuzaslan Çilekeş de kuyruğu titretmiş, Feyzi Şerbetsatan ise: «Bindik bir alâmete, çıkarız sandık selâmete. Ama olmadı, gidiyoruz kıyamete» diye sayıklamıştır.

İLAÇ FİYATLARINA GELDİ ZAM HASTALARA YAĞDI GAM

İlâç fiyatlarına yine zam yapılmış, bu yüzden çoğu hastalar yağan gam yağmurundan sırılsıklam ıslanmıştır. İlâçlara yapılan zam yüzünden halk kocakarı ilâçlarına hücum etmiş ve izdiham yüzünden kocakarılar ezilme tehlikesi geçirmişlerdir. Eczacı Ali Zahmet, eczanesinde makyaj malzemesi, krem, macun, oyuncak, süs eşyası satmasının nedeninin zamlı ilâç satmaktan utanmak olduğu söylemiş, uyku ilâcı yerine televizyon seyretmeyi, baş ağrısını dindirmek için de politikacıların demeçlerini dinlemeyi önermiş, soğuk algınlığı için de çivi çiviyi söker diyerek Cenk Soray'ın soğuk espirilerine kulak vermemizi isteyerek kendisinin de böyle yaptığını söylemiştir.

MEMURLARA YENİ YASAKLAR

Devlet memurlarına yeni yasaklar yağmış, yasakların hepsini aklında tutamayıp aykırı hareket edenlerin ayağı kaymıştır. Biz, memurlara bir iyilik olsun ve kendilerine kıştа kıyamette yeni bir iyilik(!) yapılmasın diye yasakları bildiriyoruz:

«Mırıldanmak, ciklet çiğnemek, iç çekmek (Hu çekmek değil ha), göz kaş oynatmak, homurdanmak, öksürmek, kendi kendine gülmek (Vatandaşın yüzüne gülebilirsiniz), grev, boykot sözü etmek (Ama bugün git, yarın gel sözünü edebilirsiniz), işi yavaşlatmak, direnmek, çöpleri yere atmak, kısa etek giymek dikine gitmek, sağcı gazetelerden başka bir gazete okumak, öztürkçe konuşmak, torpilli olanlara yan bakmak yasaktır.

Bu yasaklara uymayan ya fazla atak ya da çok avanaktır.

KOCANIZI EVE NASIL BAĞLARSINIZ?

—o—

Kıskanç kadınlar, kocanızı evinize bağlamak için türlü çeşitli yollar vardır. Siz bu yollardan herhangi birini ya da hepsini deneyebilirsiniz. Eğer hiçbiri sökmezse kalın bir urgan alınız elinize, dolayın urganı kocanızın beline. Eğer bu da kâr etmezse vurun zincire. Ama ağzınızı sabah akşam açar, dır dır eder «Ben senin için saçlarımı süpürge ettim, fakat sen sana bir manto bile almadın» diye her şeyi başına kakıp durursanız kocanızı eve hiç bir zaman bağlayamazsınız. Kalın urganlar, sicimler, zincirler, bukağılar asla kâr etmez. Çünkü yolcudur Abbas, bağlasan durmaz!..

Eveett... Bu ön bilgilerden sonra gelelim sadede. Kocayı eve bağlama yolları şöyle:

1 — Kocanız neye merak duyuyorsa onu bulundurun evde. Sözgelişi marangozluğa meraklıysa testere, keski, çivi, tahta, sunta ve bunun gibi nesneler bulundurun. İçkiye düşkünse her çeşit içkiyi alın, gözünün görebileceği yere koyun. İçip içip sızacak ve ister istemez eve bağlanacaktır.

2 — Kocanızı kolleksiyon merakını gıcıklayın. Poster kolleksiyonu yapıyorsa sevebileceği posterleri duvara asın. Pul kolleksiyonu yapıyorsa hediye olarak pul getirin, pul defteri alıverin. Ama eğer kadın kolleksiyonuna meraklıysa... Bu durumda onu evde tutmak çok zordur. Fakat gözünün dışarda kalmaması için her gün yeni bir kıyafete bürünün, ayrı makyaj yapın, sık sık peruk, tuvalet, elbise, gecelik, ruj, oje değiştirin, saçlarınızı boyatın, havanızı değiştirin.

Bazan masum, mahçup, bazan yırtık ve dişi olun. Bazan ne dese ses çıkarmayın, bazan bağırıp çağırın, saçını yolun. Gene baş edemezseniz her gün eve yeni bir arkadaşınızı getirin ama fazla ileri gitmesini önleyin.

3 — Kocanızı eve bağlamanın bir başka yolu da ona erkek arkadaş gibi olmaktır. İçki mi içiyor, birlikte siz de için. Kumar mı oynamakta. Siz de kumarbaz olun, hileyle onu yenin. Sizi yenmek için işten çıkınca doğru eve koşacaktır o zaman.

4 — Yukarda saydığımız yollarla kocanızı evinize bağlayabilirsiniz ama bunlar yapmacık, suni bağlamalardır. En iyisi kocanızı candan sevin ve kendinizi sevdirin. O zaman kocamı eve nasıl bağlıyabilirim diye düşünmenize gerek kalmaz. Kocanız kendiliğinden size ve eve bağlı olur.

KADIN VE ERKEK KONUŞMALARI

* Kadın erkekten kendisi için bir şey istediği zaman alçak sesle konuşur. Ama isteği yerine gelmediği zaman sesini yükseltir, yüksekten konuşur...

* Erkek, kadından bir şey istediği zaman sesini alçaltır ama istediğini elde ettikten sonra yüksek sesle konuşmaya başlar.

* Yoksul bir adam karısına son moda bir elbise almaya karar verip alıncaya kadar o elbisenin modası çoktan geçer...

* Emirleri altındaki memurların, işçilerin en ufak bir zam isteğine bile hayır diyen pek sayın erkek müdürler, nedense karılarının isteklerine hep «evet» derler...

HAFTANIN TÜRKÜSÜ

Karanfil suyu neyler
Güzel kokuyu neyler
Dört ortak bir koltukta
Gözler uykuyu neyler!
*
Karanfil deste gider
Kokusu güme gider
Temel atıp da bitirmiyen
Seçime hasta gider!
*

Karanfilim dalım yok
Desteksiz atarım hep
İnsafım, kararım yok
Partililerimi ortağım almış
Gafilim haberim yok!
*
Karanfil hane hane
Topladım tane tane
İktidarı nasıl bırakırım
Yüreğim yane yane!..

ADLAR VE ÇAPLAR

ŞABAN: Ver Şabana, gitmez yabana! (Televizyonun başına geçir Şaban'ı, haberlerde görüntülesin en ufak bir iş yapmanı)

HASİP: Münasiptir efendim, pek münasip, emredin sereyim una ip...

HIDIR: Benim adım Hıdır, elimden gelen budur. Barış, kardeşlik nedir bilmem, ama emredin, keseyim istediğiniz kişiyi kıtır kıtır...

KAZIM: Bize diploma, ehliyet gerekmez, amca, dayı, torpil lâzım...

HAŞİM: Boşgezenin boş kalfasıyım, zaman öldürürüm, budur işim...

Soyulgan gazinosu

— Soyar, soydurur, kızartmalarınızı tavaya, paralarınızı havaya koydurur.. Gazinomuzun baş yıldızı, gönüller sultanı, çuvallar çuvaldızı, sahnede, her şarkıda peruk, tuvalet değiştirir, her yıl burnunu kaldırır, yağlarını aldırır, yüzünü göğsünü gerdirir, dostlarını güldürür, düşmanlarını soldurur, şahane kadın, enfes hatun Mücella MEMNUN

Arancıman kraliçesi, kadife sesli, mini etekli, dekolteli Şehrazat

— Haşin Çocuklar orkestrası eşliğinde —

Sürprizler (Elektrik kesilmesi, solist gelmeyişi, akortun bozulması).

Fiks Menü: Adam haşlaması, seçim çorbası, domates sövüş, meyva. Menüyü ye de öyle kavga et, dövüş, yarım şişe içki, bir porsiyon ayva. Ayrıca bahşiş mecburiyeti yoktur. Yüzde on garsoniye menüye dahildir; ama sen her ihtimale karşı verdiğin paranın üstünü alma, garsonların canını sıkma.

Gazinomuzda her gece sitiriptiz vardır ama genellikle bu sitiriptizi artistlerimiz değil hesabı veremeyen müşterilerimiz yapar. Sitiriptiz yapmaktan hoşlanmayan müşterilerimizin tedbirli gelmeleri rica olunur. Aksi takdirde sorumluluk kabul edilmez.

KADIN POLİS

mıstâfendiyi kim öldürdü

YAZAN
ÇİZEN:
NİYAZİ
YOLTAŞ

ŞABANIN TELEVİZYONUNDA BAŞLAYAN YENİ DİZİLER ARASINDA BİR DE KADIN POLİS VAR: PEPPER ANDERSON.
OKUYUCULARINI BU TÜR MACERALARDAN YOKSUN BIRAKMAK İSTEMEY'N AKBABA DA BİR KA'N POLİS BULDU. NE 'AR Kİ BİZLER, ŞABANVİZYON KADAR MİLLİYETÇİ (!) OLAMADIĞIMIZ İÇİN, BULDUĞUMUZ KAHRAMAN TA AMERİKALARDAN KALKIP GELME DEĞİL DE YÜZDE YÜZ YERLİ MALI VE ADI DA PEPPER ANDERSON'A HİÇ BENZEMİYOR, SADECE SÂFİNAZ!..

İŞTE HUZURLARINIZDA KADIN POLİS SÂFİNAZ VE İLK MACERASI: MISTÂFENDİ'Yİ KİM ÖLDÜRDÜ?

ÖYKÜMÜZ, ÜÇ AYDA BİR GELEN BİR AYBAŞI GÜNÜNDE GEÇİYOR DEĞERLİ OKUYUCULAR. EVET EMEKLİLER İÇİN ÜÇ AYDABİR GELEN AYBAŞI GÜNÜ.
O SABAHIN ÇOK ERKEN SAATLERİNDE BANKA KAPISINDA SIRAYA GİREN 70 ÖNCESİ EMEKLİLERİNDEN MISTÂFENDİ, ÇEKİNİ BOZDURUP ÜÇ AYLIĞINI ALDIKTAN SONRA, BİR İKİ ALIŞVERİŞ YAPMAK ÜZERE AĞIR AĞIR ÇARŞI TARAFINA YOLLANMIŞTI. FAKAT OLANLAR ÇARŞIDA OLDU, VE ZAVALLI MISTÂFENDİ TAM KALBİNE GİREN BİR KURŞUNLA ÖLDÜRÜLDÜ.
ACABA MISTÂFENDİYİ KİM ÖLDÜRDÜ? GELİNİZ BU SORUNUN CEVABINI, KADIN POLİS SAFİNAZLA BİRLİKTE ARAYALIM...

(BULUŞALIM HAFTAYA)

BİR varmış bir yokmuş, ülkelerden bir ülke varmış...

Ülkenin bireyleri o denli namuslu, o denli namuslu imişler ki, koskoca ülkede ilâç için olsun bir tek namussuz yokmuş. İşte bu ülkede, öğretmenler öğrencilerine, büyükler küçüklerine namusu bir türlü tanımlayamıyorlarmış. Ortada bir namussuz bulunacak ki, o namussuza bakıp, tutup namusun ne olduğunu tanımlayacaksın. Devlet adamları da öyle, halk konuşurken «Çok namuslu devlet? adamıdır» diyormuş ama, başka biri, «Yahu çok namuslu devlet adamı ne demektir?» diye sorduğunda, ülkede hiç namussuz bulunmadığı için, namuslu devlet adamının, nasıl bir adam olduğu tanımlanamıyormuş... Ülkenin zenginleri, ülkenin iş adamları da, isimlerinin baş tarafına «Çok namusludur» sözcüğünün konmasını canı gönülden istiyorlarmış ama, namussuz ne demek, bunu bilen yok ki. Ortada bir namussuz iş adamı olsa, tutar ona göre namuslu iş adamının nasıl olduğunu, kim olduğunu belirlersin... İyi ama yahu, kim sokmuş bu sözcüğü bizim konusma dilimize? Öğretmen haksız mı?

— Bakın çocuklar namuslu olun!

— İyi ama öğretmenim, namussuz nasıl olur?

Öğretmenler bocalıyorlarmış mini mini yavruların bu soruları karşısında. Anneler, babalar çocuklarına öğüdü veriyorlar:

— Bak yavrum namuslu olacaksın!

— İyi ama anneciğim, babacığım, namussuz kime denir?

Sözlükler karıştırılıyormuş, bulunuyormuş rüşvet sözcüğü... Karşısında, bir görevlinin elindeki olanakları para ya da mal karşılığında kötüye kullanması... İyi pekiyi, ülkede böyle bir görevli var mı? Olmadığına göre, nasıl çocuğa anlatacaksın, işte yavrum bak falanca görevli şunca para yemiş, görevini kötüye kullanmış, mal ve para sahibi olmuş. Yok ki ülkede öyle bir namussuz görevli... Bak yavrum, falanca iş adamı tüm servetini kötü yollardan kazanarak zengin olmuş, işte bu zengin kişi namussuzdur... Pekiyi bulun öyle bir iş adamı, böyle bir zengin gösterin çocuğa...

O ülkede ahlâk dersi de okutulurmuş, yurttaşlık dersi de. Ahlâk dersinin namus konusuna gelince, tüm öğretmenler çuvallar, çocukların soruları karşısında şapşallaşırlarmış. Öğretmenler, öğretmen toplantılarında, ülkede namussuz olmadığı için, öğrencilerine namusu anlatmakta çok güçlük çektiklerini yakınır, bu güçlüğün bir an önce giderilmesi için milli eğitim bakanlığına öneriler yapılırmış...

İş adamları da öyle, ülkede namussuz olmadığından perişanlarmış. Hattâ bu iş adamlarının içlerinden bazıları,

«Vallahi bu ülkede bir namussuz bulamazsak, zor kalkınacağız» diye hükümeti zorlarlarmış...

«Şimdi efendim, işçinin emeğini vermeyen patron namussuzdur. Ama ülkemizde bir tane işçinin emeğini vermeyen patron namussuzdur. Ama ülkemizde bir tane işçinin emeğini vermeyen patron bulabilsek, o zaman işçilerimiz, namuslu patron kim, namussuz patron kim, hemen anlayacaklar. Ama öyle bir namussuz nereden bulalım?»

Devlet adamları sanki daha mı az durumdan şikâyetçiler? Onların da içleri kan ağlıyormuş.

«Yarın tarihe namuslu devlet adamıydı diye geçmemize olanak yok, yeter ki bir namussuz devlet adamı bulalım. Şayet ülkenin başına namussuz bir devlet adamı gelmezse, bizim tüm çabalarımız boşuna. Halk, namussuz bir devlet adamının nasıl olduğunu anlayabilmesi için, namussuz devlet adamı tarafından yönetilmelidir. Ki, o zaman bizim adımız namuslu devlet adamı olsun!

Analar, babalar, devlete dilekçe üstüne dilekçe yağdırıyorlarmış:

«Çocuklarımıza namusu öğretemiyoruz. Tez elden ülkeye bir namussuz bulunarak, bize bu konuda yardımcı olunsun... «Altında var belki, yüz bin imza...

Oturmuşlar devlet adamları düşünmeye başlamışlar,

«Önce bir namussuz bulalım. Bulacağımız namussuzun hemen devletin yönetimine katılması olası değil.. Ama hiç olmazsa, iş adamlarımıza, öğretmenlerimize, analara, babalara büyük yardımımız olur. Aslına bakarsanız asıl, yeni yetişmekte olan kuşağa yararımız olur. Onun için önce na yapalım, ülkenin belki de bir köşesine sıkışmış kalmış bir namussuz vardır. Çığırtkanlar salalım, ödüller verelim, bu namussuzu bulup ortaya çıkaralım. Yoksa, okullarımızdaki ahlâk dersleri de, yurttaşlık dersleri de boşuna.»

Salınmış sağa sola haberler...

«Hey halk, duyduk duymadık demeyin. Bir namussuz aranmaktadır. Böyle bir namussuzu bilenlerin veya görenlerin yerini söylediklerinde kendileri çok memnun edilecektir. Ülkemiz şu anda bir namussuza büyük bir gereksinme duymaktadır. Vatanını ulusunu seven, böyle bir namussuzun yerini biliyorsa insanlık adına hemen devlete haber versin. Bulunacak olan namussuza gelince, bu namussuz kişi devletimiz tarafından büyük ödüllerle ödüllendirilecek, yurda büyük katkısından ötürü baştacı edilecektir.

Ülkenin tüm illerinde, ilçelerinde, köylerinde harıl harıl namussuz aranmağa başlanmış. Tüm ülke bireyleri sanki iki ayak olmuşlar düşmüşler yollara... İldekiler, ilçelere, ilçelerdekiler köylere, köylerdekiler illere doluşmuşlar. Herkes gözlerini dört açmış, namussuz arıyormuş...

«Kardeşim, hiç sizin buralarda bir namussuz var mı?»

«Ah kardeşim ne gezer, gözü kör olsun hepsi de namuslu.»

Bazı açıkgözler, kendi aralarında birlikte namussuz aramayı, şayet bulurlarsa ödülü birlikte paylaşmayı önermişler. Ayrılmışlar ilçelere, köylere, gece olunca hanlarda toplanıyor, yorgun ayaklarını uğuşturuyorlar, pofluyorlarmış...

«Sen kardeşim, sen bulabildin mi bir namussuz?»

«Oy aman bacaklarım oy, meğer namussuz bulmak, Amerika'yı bulmaktan zormuş. Bugün köyün birinden geçer sorduğumda...»

«Eeeeee!»

«Burada bir namussuz var dediler...»

«Yapma yahu, çabuk çabuk anlat»

«Durun sıkboğaz etmeyin be... Şimdi o köyde bir olağanüstülük sezmiştim zaten. Kendi kendime, tamam galiba namussuzu buldum dedim. Namussuz bir evin içindeymiş...»

«Tut kolundan getir yahu.»

«Nasıl getirirsin be kardeşim, evin önünde ben diyeyim on bin kişi, sen de yirmi bin kişi, adamı sen tutacaksın, ben tutacağım derken parça parça ettiler...»

«Vah vah vah, bâri adam gerçekten namussuz muymuş?»

«Ne arar kardeşim, adam namusluymuş. Pisi pisine öldü gitti, zavallı»

«Ah bir karaborsacı bulsak»

«O da ne?»

«Ne bileyim ki ben, bugün duydum, adamın biri, ah bir karaborsacı bulsam, ah bir karaborsacı bulsam diye, bağıra bağıra geziyordu»

«Ben de adamın biri, ah bir devlet parasını cebine indiren birini bulsam diye bağırırken duydum ama bir türlü anlayamadım. Adama sordum, o da bilmiyordu, nasıl olur devlet parasını cebine indiren...»

Ülkede aylarca namussuz aranmış, yokmuş. Ama koskoca devlet bir işe el atar da hiç olmaz mı? Ülkenin büyükleri düşünmüşler, taşınmışlar, sonunda şu kararı almışlar:

«Madem ülkemizde namussuz yok, bize devlet olarak ne yapmak düşer, vatandaşa hiçbir şeyin sıkıntısını çektirmemek. Halk namussuz mu istiyor, o zaman devlet namussuzu bulup halkın yararına sunmalıdır... Onun için başka ülkeden namussuz ithal edelim...»

Bu konuda da düşünmüş, taşınmışlar, hangi ülkede namussuzun olabileceğini, ve kendilerine gönderebileceğini karar altına almışlar. Önce mektup yazmayı düşünmüşler, ama yabancı ülkenin mektuba önem vermeyeceğini düşünerek, seçkin devlet adamlarından bir «Namussuz Kurulu» oluşturmuşlar. Namussuz Kurulu, o ülkeye gidecek, ülkenin önerisini söyleyecek, tutarın ödeyecek ve namussuzu yedeğine alıp gelecek...

Konu, ülkenin çok önemli bir konusu olduğundan, «Namussuz Kurulu»nun yurttan uğurlanışına çok önem verilmiş. Bu uğurlama sırasında çok dokunaklı konuşmalar yapılmış.

«Ülkeyi siz kurtaracaksınız Namussuz Kurulu... İyi bildiniz ki Namussuz Kurulu, şayet eli boş dönerseniz, bu ülke asla sizi affetmeyecektir. Tüm diplomatlığınızı, tüm becerinizi kullanarak, bu ülkeyi mutlaka ve mutlaka bir namussuza kavuşturacaksınız. Vatan ve millet sizinle beraberdir.»

Namussuz Kurulu, göz yaşları arasında uzaklaşmış... Vapur bir nokta kalıncaya dek mendiller sallanmış, yürekler bir namussuz için çarpmış...

Ama... Ah ama ama... Ülkenin üzerinde kara bulutlar geziyormuş... Vah şanssız ülke vah... Namussuz Kurulu o ülkeye varmış. Varmış ama, gel gelelim nerde namussuz?

«Yahu aman yaman??»

«Ne gezer kardeşim, son namussuzumuzu bundan kırk yıl önce toprağa verdik. O gün bugündür biz de namussuza hasretiz. Şayet siz de varsa bize gönderin ne kadar isterseniz verelim...»

Ne bahtsız ülke vah vah...

Ama Namussuz Kurulu'na görev verilmiş mektupla...

«Durmayın, ülke ülke gezin, mutlaka bir namussuz bulun gelin.»

Kolay mı hiç namussuz bulmak? Kurul, tastamam dokuz ay gezmiş tozmuş dünyanın dört yöresinde, ama bir tek namussuz bulamadan dönmüş... Kurul döndükten sonra, ülke tam yedi gün yedi gece yas tutmuş. Hattâ bu devlet adamlarının içinde çok morali bozulanlar,

«Yakında bu ülke batar» bile demişler...

Ama o ülkede gerçek devlet adamları da yok değil ya... İşte bu gerçek devlet adamlarından bir tanesi, demiş ki:

«Arkadaşlar, demiş, madem dünyayı dolaştık, bir namussuz bulamadık, öyleyse kendi namussuzumuzu kendimiz yapalım. İnanıyorum ki bu devlet, bu işin üstesinden de gelir. Yeter ki dilesin...»

Dilemişler...

O günden sonra, vatan, millet, bayrak uğruna, ülkede o denli namussuzlar türemiş ki, bu kez namus unutulmuş... Sözlüklerde salt, namussuz kelimesi kalmış...

Muzaffer İZGÜ

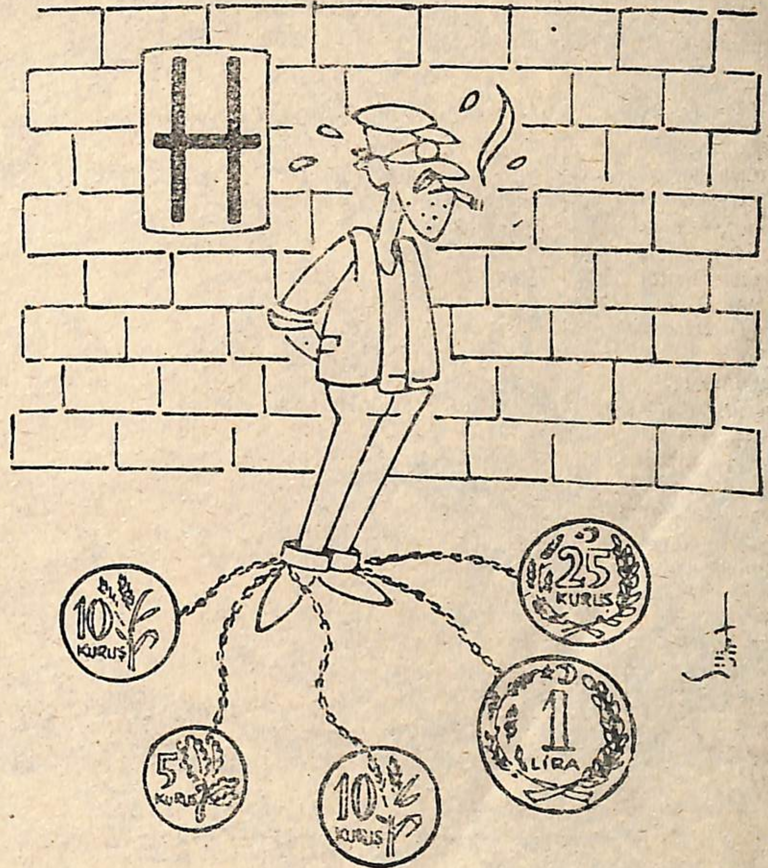

— Piyasada sigara darlığı var —

— Elbet kızar ayol!. Normal zamanlarda o sigarayı beğenmezdin —

— Sahte para basan bir şebeke yakalandı —

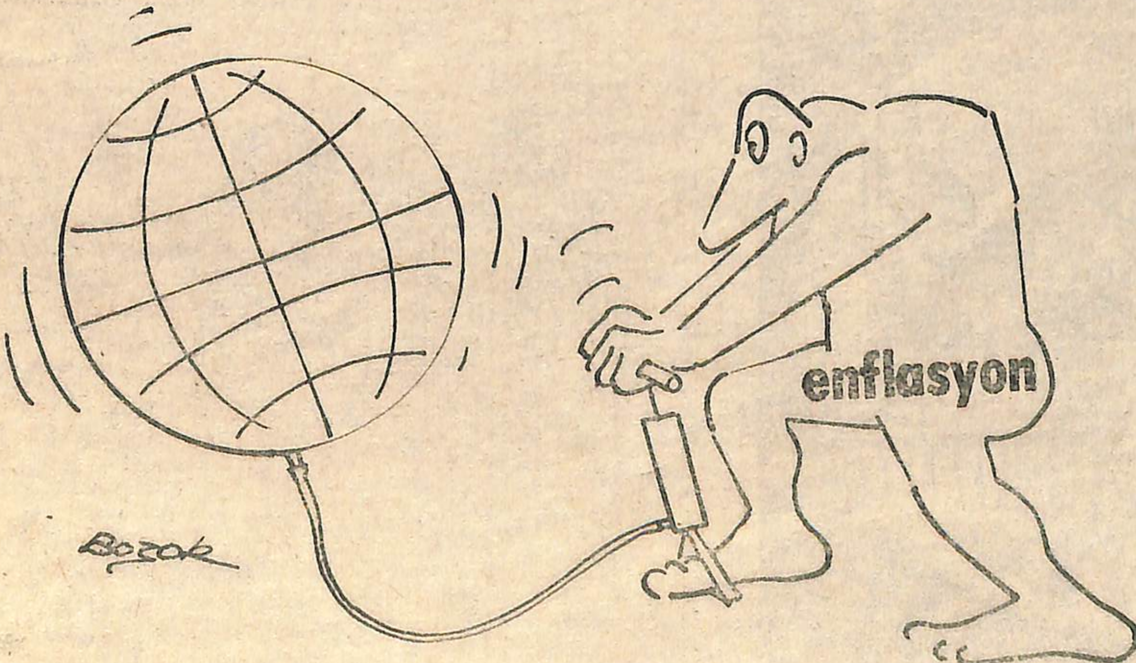

Bozuk para!...

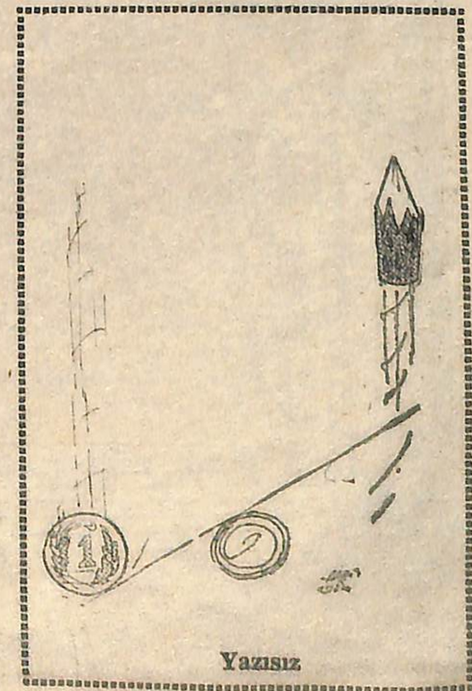
— OPEC» Petrole zam yapacak —

PETROL OYUNU!...

— Enflasyon bütün dünyayı tehdit ediyor —

Yazısız

YAŞ GÜNÜ!

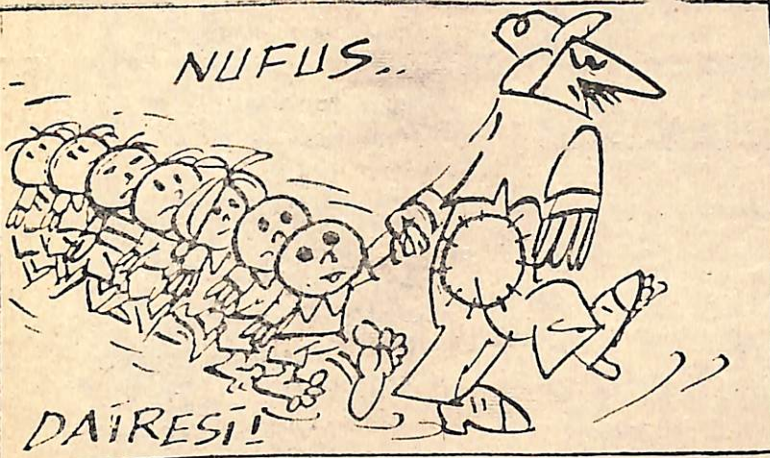

DEĞER ÖLÇÜSÜ!

Benden Çizgiler...

NUFUS..
DAİRESİ!

ELEKTRİK İDARESİNDE ÇALIŞIYOR GALİBA!

BU ANADAN DOĞMA!

BİRAZ YAŞLI AMA, UZUN BOYLU YAKIŞIKLI!
ZEKİ

BU NE CÜRET? SİZİNLE YENİ TANIŞTIK! ÇEK ELİNİ ORAMDAN!

ÇORAPLARIN KİRLENDİĞİ ZAMAN, KENDİKENDİNE, ONLARI AYAĞINDAN ÇIKARMANIN BİR ŞEYE YARAMIYACAĞINI SÖYLE!
ANKARA HAYDARPAŞA

BURADA BALIK TUTMAK YASAK

Titreyerek :

Kaleme alan :

BURHAN ESEN

KIŞ

KARA, SOĞUĞA BAKIŞ

Üşümezsin titremesini
bilirsen
Soğuğu duymazsın,
Borçlu değilsen..

KIŞA İHTİYARLIK YAKIŞMAZ

Edebiyatta kış saçlarına ak düşmüş, saçı sakalına karışmış, yüzü sünger gibi kırışmış, sırtında kamburu, elinde bastonu bulunan ihtiyar olarak tanıtılmıştır.

Oysa kış mevsimlerin en hareketlisi ve de felâketlisidir. Tipi şeklinde düşer toprağa. Kar olur yağar ovaya, dağa. Fırtınadır eser. Frijderdi, ortalığı buz keser. Çığdır yollarda kurar pusu. Yüreklerden silinmez kışın korkusu.

Şimdi alalım biraz soluk. Bütün bunları nasıl yapar doksanlık moruk? Yok, yok. Bu ayaz, bu fırtına yüklenemez bir ihtiyarın sırtına. Olup bitenler doğanın direncidir. Kanımızca kış, mevsimlerin en gencidir.

Ressamdır kullanır tek renkli boya. Beyazlardan örülmüştür kar adlı oya. Yaz ortalığı kaynatırken fokur, fokur. Kış buzlardan yeni bir dünya yaratarak güneşe meydan okur.

Birbirlerine yan gözle bakmaktadırlar. İki hasım yılda beş ay kıyasıya savaşmaktadırlar.

KIŞ HABERLERİ

NÜFUSUMUZ ELLİ MİLYON

ANKARA (Ajans Atmasyon) — Başbakan Süleyman Demirel Çankaya köşkünden çıkarken demeçlerinden birini daha patlatmış, muhaliflerin kalplerini hoplatmıştır. Ancak Televizyon kameramanları o sırada bant değiştirdiklerinden Başbakanın ne dediği anlaşılamamıştır. Tahminlerimize göre, konuşması zaptedilebilseydi; demeci şöyleydi:

— Türkiyenin nüfusunun yapılan kardan adamlarla elli milyona ulaştığı saptanmıştır. Sözümüzde durduk. Böylece Böyyük Türkiyeyi kurduk.

KAR TEMELLERİ ÖRTÜNCE

Kışın olanca şiddetile gelmesi, karların atılan temelleri örtmesi Tersbakan Hocanın keyfini kaçırmıştır. Bu konuda gazetecilere:

— Kış kışlığını pış pışlığını gösterdi, demiştir, muhalefetle işbirliği yapan kar, bize epeyce verdi zarar. Ortalığı birbirine kattı, eserlerimizi kapattı. Değiliz sandığınız gibi enayi. Bundan sonra kar düşmeyen yerlerde kurulacaktır ağır sanayi..

ODUN, KÖMÜR YERİNE KONYAK

Soğukların başlaması ile yakacak sıkıntısı halkı zor durumda bırakmıştır. Odun ve kömür fiyatları görülmemiş oranda yükselmektedir.

Enerji Bakanı dün verdiği demeçte:

— Hükümetimiz bu olasılığı düşündüğünden, demiştir, konyak fiyatlarını yükseltmemiştir. Başlayınca titremeye, doldur bardağını konyakla, başla içmeye!.

KIŞ GELİNCE NELER OLUR?

* Trenlerin rötar süreleri saatten güne yükselir.
* Telefonun tellerine kuşlar, telgraf tellerine baykuşlar konar. Kaloriferli katlarda oturanlar soğuktan döner.
* Karayolu ahretle dünya arasında ara yolu haline gelir. Trafik kazalarının oranı yükselir.
* Tarlalar, bahçeler karla kaplı olduğundan Temelci Babalar nişangâhsız atışlara verirler ara. Kaldıkları yerden devam edeceklerdi, gelecek bahara.
* Oduncular kuyumcu, kömürcüler elmas satıcısı pozuna geçmişler, üç dört ay içinde kasalarını ağzına dek doldurma yolunu seçmişlerdir.
* Yazın tren vagonlarının pencereleri: Bozuktur, açamazsın. Kış gelince kaloriferler arızalıdır, soğuktan paltonu şapkanı çıkarıp dökülüp saçılmazsın.
* Kardan adam yapılır, eline verilir sopa. En yakın dostlar birbirlerini tutarlar topa.
* Doğuda postaları kızaklı arabacılar taşırlar. Saatte üç kilometre hız yaparak çağdaş tekniğe yaraşırlar.
* Bir fırtına, bir tipi.. En büyük şehirlerimizde bile koparır ülkeler arasındaki ipi...

SORUŞTURMA

KIŞI SEVER MİSİNİZ

YÜKSEEEK SES SANATKARI AYLA KANARYA:

— Kışı severim ama, yazın. Dinleyinde öyle yazın. Gelince Temmuz, Ağustos, Uludağa vururuz tos. Bu olanağı bulamayanlara karların üzerinden ve tepeden bakarız. Kış gelince seyircilerimizle ayni karı paylaşamayız. Eşitlik içinde yaşıyamayız. Kıyarak paraya, şimdi gitmem gerek hattı üstü - yaya!..

HAMAL ÇULSUZ KEMAL:

— Papucum su alır, kafam ayaz. Kar desen yağar bembeyaz. Fakir şimdi beklesin dursun, gelsin diye yaz.

MEVSİMLİK VALİ, ODUNCU ALİ:

— Tipi durmasın, essin soğuk fırtına. Isı farkını yükleyelim müşterinin sırtına. Hava karlasın, sobalar horlasın. Ötesi mantar. Ormandan odun, bizden kantar.

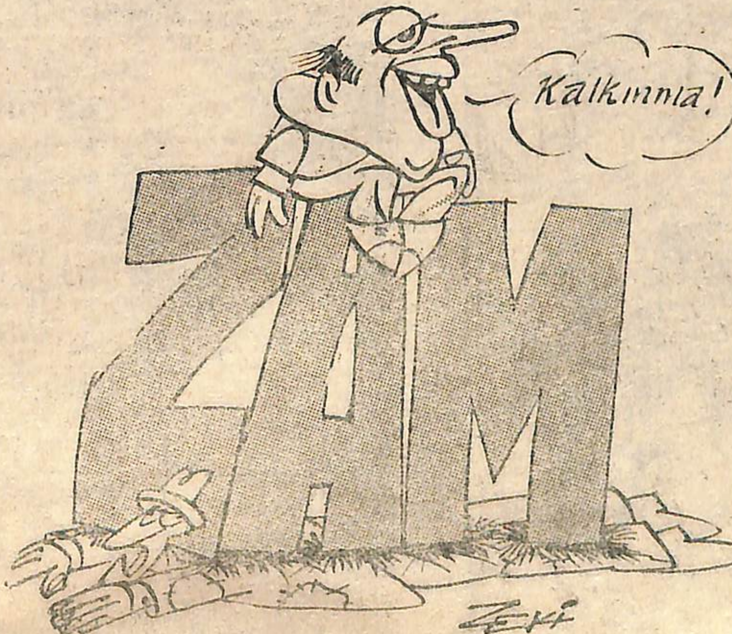
KALORİFERCİ SATILMIŞ YABANAATILMIŞ:

— Benden süel iderseniz diye necidir, zatım iresmi dayirede kaloriferciđir. Tahşisat yanmasın diye Ağustosta başlarız kaloriferi yakmaya. Yakıt Temmuza dek devam ider su giib akmaya. Bizim müdir beg çok üşiy. Ayrıca soba kurdurdu onu da hergün yak diy.

NERİMAN KAŞLARIKEMAN:

— Kış mı dedin? Ne kışı oyal? Kalbim boş olmasın yalnız. Sevdiğim sürece soğuk geliyor bana vız. Sobaya, mangala diyorum hayır. Anlamadın mı daha? Sevda ateşile yanıyorum cayır, cayır...

— Her gün bir maddeye zam yapılıyor —

— Gel de ...

Soğuk şiir

Yine geldi tıpış tıpış,
Her tarafı kapladı kar.
Yakacaksız koskoca kış,
Bilinemez nasıl çıkar.

Etin yanına varılmaz,
Pastırma yüzseksen kâğıt.
Yoksulun hali sorulmaz,
Yakınıpta düzme ağıt.

Palto alsan gücün yetmez,
Ödersin bir aylık maaş.
Kış geldimi kolay gitmez,
Halimiz berbat arkadaş

B. E.

GÜL - DÜŞÜN

Ben güzele, güzel demem
Güzel, güzel konuşurken..
Ben çirkine, çirkin demem
Elektrikler, sık sık kesilirken!

*

Başına buz koymuşlar, balığın
Grip olmamış. hayır, ateşi de
yok!.
Balık baştan kokarmış da!..

*

Adam otobüs bekliyormuş..
Beklemiş, beklemiş. beklemiş!
Gelmemiş otobüs!.
Adam beklemiş.. beklemiş...
Otobüs yerine ne gelmiş?..

(Bilin bakalım) ne gelmiş?..
Bilemediniz.. adamın, çişi
gelmiş..
Gelmiş ama, otobüs durağında gelen çiş nereye gider?.
— Depoya gitmiş!—
Durak kalabalık.. «başka «nereye gitsin?» dediğimizi duyar gibiyim!..»

İŞTE BÖYLE Bİ ŞEY!..

BAZI kişiler vardır. Bunların ünleri vardır, paraları vardır, fizik estetikleri vardır.. Gelin, görün ki.. Mutlulukları yoktur.. Nasıl olsun.. Çevresi güzel kadınlarla dolu.. Hangisiyle mutlu olsun?. Şöhret ve para sahibi kişi, şaşırıyor... Kararsızlığı, onu mutsuz kılıyor. Belki mutsuz olmasının (sudan - havadan) daha başka nedenleri de vardır...

Örneğin: Çok para kazanması.. Bu kadar parayı nereye, nasıl harcasın adam?.. Suya mı yatırsın... Bir yat mı alsın?.. Havaya mı yatırsın.. Özel bir uçak mı alsın? İkisini de alsa.. Hangisine öncelik tanısın? Uçağa binse, yat darılır. Yat'a binse uçak darılır. Ne yapsın bu şöhretli kişi?.. Elbet mutsuzluğa kapılır. Peki şu, yoldan çevirdiğimiz, vatandaşa ne oluyor? O neden mutsuz?... Soralım kendisine:

«Mutlu musun vatandaş?»

«Mutlu değilem.. Gurtlu'yum... Ramazan Gurtlu»

«Ne iş yaparsın, Ramazan?»

«Davul çalarım gardaş.. Ramazandan.. Ramazana»

«Evli misin?»

«Yoh gardaş.. Evli değilem, gecekonduluyum!... On arkadaş bir gecekondu da yatıp kalkıyok.»

«Yok canım.. Onu demek istemedim... avrat, çoluk - çocuk var mı?»

«Bizde yoh ama, başkalarında çok var.»

«Peki evlenmeyi hiç düşündün mü?.»

«Düşünmedik evlenmeyi. Emme ve lâkin satın almayı çok düşündük...»

«Neden düşünmedin..»

«Olacak şey mi gardaşım?.. İnsanı linç ederler.. He valla!»

«Satın almayı düşündük... derken, başlık parasından mı söz etmek istiyorsun?»

«Yok be gardaş.. O kadar parayı rüyamda bile göremem tek başıma..»

«O halde, ne demek istiyorsun Ramazan?»

«Biz on arkadaş bir olup, onu satın almayı düşündük..»

«Nasıl?.. On kişi bir kadın almayı mı düşündünüz?..»

«İşte öyle bi şey!..»

«Ramazan, işletme beni.. Ne demek?.. İşte öyle bi şey!.»

«Avrat satın almayı düşünmedik... On kişiye gelir mi bi avrat?.. Gelse bile, bi geceliğine gelir, gardaşım!..»

«Peki, sen neden söz ediyorsun o halde?»

«Biz on arkadaş köydeki uzun kulaklıyı satın almayı düşünmüştük. Tamam mı?. Rahatladın mı şincik?»

«İyi ama, o sizi mutlu edebilecek mi?.»

«Ne bilem gardaşım... İsterse etmesin... Valla, yok pahasına satarık bizde. O zaman sucukcuları mutlu gılar..»

«Yani, tercih hakkı tanıyorsunuz ona!..»

«He ya.. Tanıyok! Gayri, kendi seçsin... Ya sucukcular.. Ya biz!»..

Kapı gibi adamdı..
Zil takmak istediler o yüzden.
Razı olmadı adam..
«Yakışmaz» dedi «bize zil»
Gece kondu kapısı mıdır, nedir?..

*

«Adamın iki gözü, iki çeşme»
arkadaş!...
Karısı öldü.. gözünden bir
damla yaş gelmedi!!

Büyük balık, küçük balığı.. Yutar demişler...
Büyük balığı büyükler...
Küçükleri, gene onlar yemişler!...
Küçükler.. Yani tabandakiler: «Hani bize?» demişler!...

ŞARKILAR DİYOR Kİ

Çaresizim — Kiralık ev bulamıyorum.
Selâm söyle — Bizim parayı göndersin artık.
Kaderime — Lânet olsun.
İşte öyle bir şey — Ne gibi yani...
Gözünü seveyim — Televizyonu açma...
Havalar nasıl — Dışarıya baksana ulan...
Hayret — Nerden çıktı bu velet
Nerelerdeydin — Şu bizim ev kirasını halâ vermedin.

LÂSTİK

Öğretmen:
— Bana uzun bir kelme söyle bakalım dedi:
Öğrenci biraz düşündükten sonra cevabı yapıştırdı.
— Lâstik...

BAYTAR

İngiliz parlementosunun bir üyesi eskiden baytardı. Bunu öğrenen rakibi toplantı esnasında
— Demek senin baytarlığında var ha, diye alay edince — adam gülerek:
— Evet dedi.. Bir yerine bi şeymi oldu yoksa.

ZAM

Patron zam isteyen memuruna sordu:
— Neden zam istiyorsun? Memur.
— Valla bana kalsa istemezdim dedi... Ama bizim çocuklar, diğer ailelerin günde 3 öğün yemek yediklerini farketmişlerde..

Yavuz İPLİKÇİ
Oruç Reis Cad. Birlik AP. D. Blok 14/13 Telsizler/ANKARA

SON ARZU

İdama mahkûm olan bir suçluya son arzun nedir diye sormuşlardı.
Mahkûm biraz düşündükten sonra şöyle cevap verdi:
— Bir porsiyon Dinazor pirzolası yemek.

B. IŞIK
Yeşilyurt — İSTANBUL

ETİN KİLOSU

Temmuz ayının sıcak günlerinden biriydi. Çarşıya birşeyler almak için çıkmıştım. Aybaşını dört gözle bekleyen ev halkına birşeyler alacaktım.
Fiatlara baktıkça içim burkuluyordu. Bir manavın önünden geçerken kirazlar gözüme takıldı. Muzun yanına yaklaşılmıyordu. Çünkü çok uzağa koymuştu!...
— Manava:
— Şurdan bir kilo kiraz verirmisin dedim. Bir ara aklıma kurtlu kirazlar geldi. Dayanamayıp sordum:
— Hemşerim, kirazlarda kurt olmasın sakın, dedim.
Manav bana bakıp sırıtarak:
— «Sen ne diyorsun abi!, etin kilosu altmış lira», demesinmi!.

Attilâ UÇAR — KAYSERİ

(Haşmet CİHAN — KIRKLARELİ)

HIRSIZ

Hırsız, bu kadar sorguya dayanamamış. İtiraf etmişti:
— Evet çaldım...
— Niçin çaldın?.
Hırsız kendini kurtaracak bir sebep arıyordu:
— Ne yapayım, diye cevap verdi. Sefalet kapıya dayanmıştı.
Komiser kızdı:
— Kapıya dayandı ise açmasaydın.

GEÇMEDİĞİ YERLER

Lisede fizik imtihanında öğretmen sordu:
— Söyle bakayım, çocuğum... Nelerden elektrik geçmez?
— Camdan, kehribardan, tahtadan, lâstikten, bakalitten...
— Başka?.
Çocuk, biraz düşündükten sonra:
— Bir de kenar mahallelerden geçmez efendim... dedi.

(Rahmi İŞİM — ELAZIĞ)

TELEFONLA İLGİLİ BİR TEST

Telefonla konuşmak, özellikle telefona cevap vermek insan karekterini bir bakıma ele verir. İsterseniz bunu ayrı ayrı gruplara ayırarak insanlarımızı biraz anlatalım ve karakterlerini ortaya serelim (efenms).
Telefonunuz çaldı. Ahizeyi kaldırdınız. Vereceğiniz ilk cevap sizin özelliğinizi, karşınızdakine anlatabilir.
1) Ahizeyi kaldırıp:
— Alo. Kimsiniz, kimi arıyorsunuz?. diye cevap verenler meraklı, ve çekimserdirler. Yüzde yüz Polisle vaniyalı bir durumları vardır. Telefonu genellikle parmak izi çıkmasın diye mendille tutarlar ve fazla konuşmazlar.
2) Telefona:
— Alo burası falan numara.. Bende filancayım... diye hemen soyunu sopunu anlatan kişiler iyimser ve herşeyin içyüzünü öğrenmek isteyen tiplerdir. Bu özellikleri yüzünden başlarına gelmedik kalmamıştır ama yinede ineklik edip macera ararlar.
3) Telefona:
— Aloo.. Kimsin ulan... diye Gayret ekzantirik bir şekilde cevap verenler talihsiz kişilerdir çünkü kaynanaları onların imanını gevretmiş onları sinirli ve asabiyetli bir duruma fışkırtmıştır. Bu tiplerle konuşurken:
— Ne demek ulan.. nebiçim konuşuyorsun hergele.. diye cevap verirseniz hemen boza gibi yayılırlar ve:
— Öhömm sizmiydiniz efemm. diye sukoyuverirler.
4) Telefona fısıldayarak cevap verenler konuşmaktan korkarlar seksi kişilerdir hayalci ve maceraperestler bu tiplerdir.
5) Telefona:
— Aloo burası bakırköy.. ben Hamdi Kesekâğıdı diye cevap verenler genellikle huni'li tiplerdir bunlarla fazla samimi olmaya gelmez espriyi severler ve deli deli tepeli» diye bağırırlar.
6) Telefona ağzında sakızla:
— Allooo.. Ben Muallaa.. Canım!. diye cıvıksı bir şekilde cevap verenler hayata karşı aşırı bir sevgileri vardır. Çok seksapelli bir vaziyetleri vardır.
İşte sevgili okurlar, artık sizde telefon ettiğiniz insanların ilk cevaplarına göre onları tahliye (pardon) tahlil edersiniz.. Ve herkesin suyuna göre şerbet verek konuşursunuz merci...

Mustafa ERKOL — BALIKESİR

Carter Yunanistanı destekliyor — (Haşmet CİHAN — KIRKLARELİ)

HANGİ KAFESTE?

Baba, anneleriyle nasıl karşılaştıklarını çocuklarına anlatıyordu.
— Birgün arkadaşlarla hayvanat bahçesine gitmiştik. Bir de orada ne göreyim? Güzeller güzeli bir kız. Hemen izleyip evini öğrenerek, ertesi gün onu babasından istettim. İşte, çocuklarım, kader annenizle karşılaşmam için yolumu o gün hayvanat bahçesine düşürmüş..
Çocuklardan biri atıldı.
— Onu hangi kafeste görmüştünüz babacığım?

Hilmi KURAN
Kiramettin mah. Basmacı Sokak No. 61 — MUĞLA

(Ali ANLI — İSTANBUL)

ALKART'ın

geçerli olduğu ülkemizin ünlü süpermarket ve mağazaları

SÜPERMARKETLER*

ufi — Aksar.

YENİ KARAMÜRSEL — İSTANBUL: Sultanhamam, Üsküdar, Şişli, Kadıköy; ANKARA: Kızılay, Ulus; İZMİR: Konak (2 mağaza); İzmit, Bursa, Adapazarı, Gaziantep, Kütahya, Karamürsel

yeni konak — Kadıköy, Osmanbey, İzmir

*Yukarıdaki Süpermarketlerde indirim oranı %5'tir. Gıda reyonlarında indirim yoktur.

MAĞAZALAR

ANAPA — Şişli, Bebek, Edirne

biliktan Mamulleri (BUTİK SERTAÇ) Osmanbey

çift geyik karaca — Beyoğlu, Şaşkınbakkal, Topkapı

DERİSAN — Tünel

dilberler — Nişantaşı, Osmanbey, Mahmutpaşa

dinarsu Mamulleri (DÖŞEM DEKORASYON) — Şişli, Şaşkınbakkal

Galeri Kristal — Galatasaray

galeri murat — Kadıköy

Gençler — Pangaltı

Hayri — Osmanbey

jakarteks — Sultanhamam

kadıköy bonmarşesi — Kadıköy

keket ve pop keket — Nişantaşı

mona — Bakırköy

Şem-Sir Perdeleri (FİLİZ Mefruşat) — Rızapaşa, Sultanhamam

YÜNSA Halıları (HALSA) — Aşirefendi, İstanbul; Konak, İzmir; Yenişehir, Ankara

ALKART

AKBANK'a özgü ve tüm halkımıza açık %10 yüzde on* indirimli alışveriş sistemi

ALKART NEDİR?

Müşterisi olsun - olmasın, Akbank'ın Sayın Halkımıza mevsim sonu indirimleri hariç %10 tenzilât imkânı sağlayan bir alışveriş sistemidir.

NASIL ALKART SAHİBİ OLUNUR?

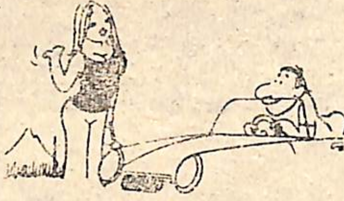
Bu çok basittir, Akbank'ın yurdumuzun dört bir tarafına yaygın beş yüze yakın şubesine, bir kimlik kartı ve bir fotoğrafla müracaat edilmesi kâfidir.

ALKART — *Akbank'ın indirim kartı*

AKBANK — *güveninizin eseri*

AKBANK Şubenize uğrayarak ALKART'ınızı alabilirsiniz.

REPRO

Yazısız

SARHOŞLUK

Telefon kulübesindeki sarhoş, bağıra çağıra konuşup duruyor, konuşması da uzadıkça uzuyordu. Konuşmak için sıra bekliyenler onbeş dakika bekledikten sonra kulübenin kapısını açtılar, sarhoşa:

— Kiminle konuşuyorsun bu kadar uzun, bizde konuşacağız, acele et biraz, dediler.

Sarhoş terslendi:

— Size ne, kendi kendimle konuşuyorum.

— Garip şey... Peki ne söylüyorsun:

— Kulaklarım iyi işitmiyor-ki ne konuştuğumu anlıyayım.

MÜJDE

Heyecanla içeri giren delikanlı, müstakbel kayınpederine müjdeyi verdi:

— Kızınız nihayet karım olmayı kabul etti.

Adam bağırdı:

Bu sizin kabatiniz. Buraya her gece gelmekle başka ne olabileceğini ümit ediyordunuz?.

MEKTUP

O gün, küçük Toto okulda, öğretmenine bir erkek kardeşinin dünya'ya geldiğini bildirdi. Öğretmen, bir an düşündükten sonra:

— Bildiğime göre, senin baban iki seneden beri Madagasgarda değilmiydi? diye sordu.

Çocuk safiyetle karşılık verdi:

— Evet ama her gün mektup yazıyordu.

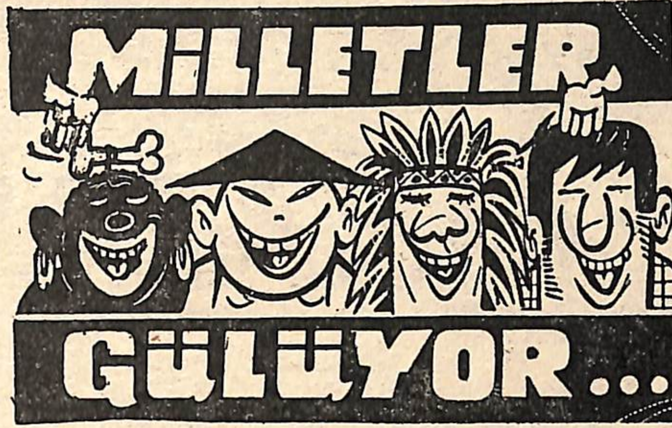
SİNEMA MERAKLISI

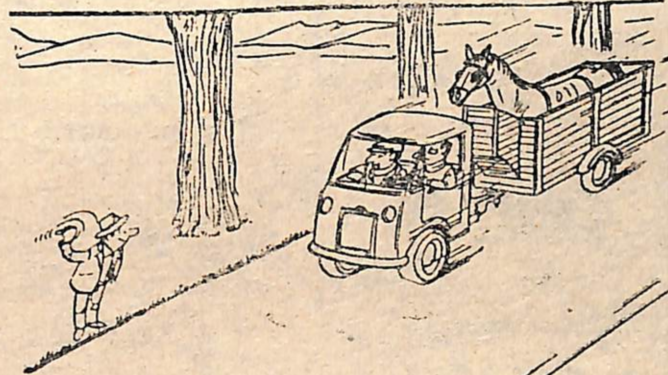
Öğretmen, öğrenciye sordu:

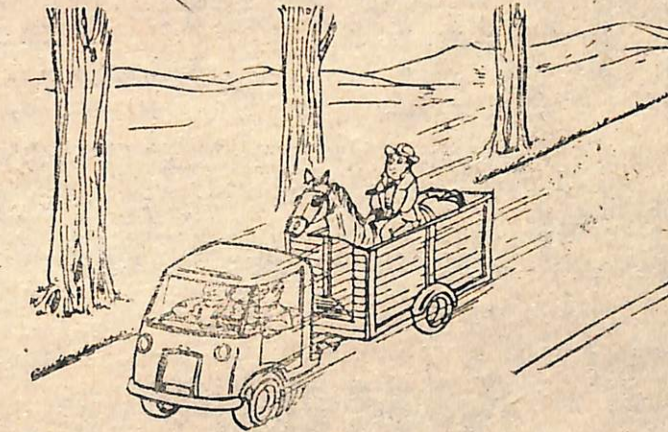
— Volga hakkında ne biliyorsunuz?

Sinema meraklısı öğrenci cevap verdi:

— Kürek mahkumlarının şarkısı.

Yazısız

BEŞ KARILI KOCA

Amerikanın eski başkanlarından Rousvelt, bir propaganda gezisi sırasında Kızılderili şeflerden birini ziyaret etmişti. Şefin altı karısı olduğunu öğrenince:

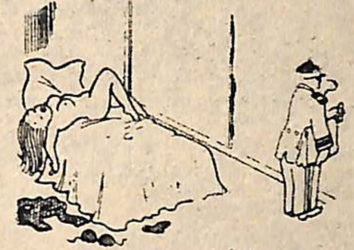
— Bu tutumunuz modern anlayışa da, yasalara da aykırı, dedi. Kadınlardan birini eş olarak seçmeniz, diğer beşini ailelerinin yanına göndermeniz gerekirdi.

Şef cevap verdi:

— Haklısınız, Bunu yaparım ama bir şartla: Saklamam gereken kadını siz seçeceksiniz, sonucu diğer beş kadına siz bildireceksiniz.

Yazısız

Yazısız

İSTİRAHAT YERİ

Mezarlıklardan birine yeni bir mezar kazıcı alınmıştı. Fakat adam iş yaparken hep müdürle karşılaşır ve müdürde:

— Biraz daha çabuk kaz, derdi.

Mezar kazıcının bir gün sabrı tükenerek:

— Bay Müdür, neden çabuk diyorsunuz, dedi. Bu kadar istirahat edenin içinde, insan nasıl daha çabuk çalışır?

SPOR

Hastayı uzun uzun muayene eden doktor:

— İlâca ihtiyacınız yok, dedi. Fazla kilolarınızı atmak istiyorsanız, günde en azından iki kere spor yapmağa çalışınız.

Hasta boynunu büktü.

— O kolay, Sabah akşam işim ile evim arasındaki yolu yürüyeceğime, günde iki kere otobüse binerim.

NAFAKA

Çocuk babasına sordu:

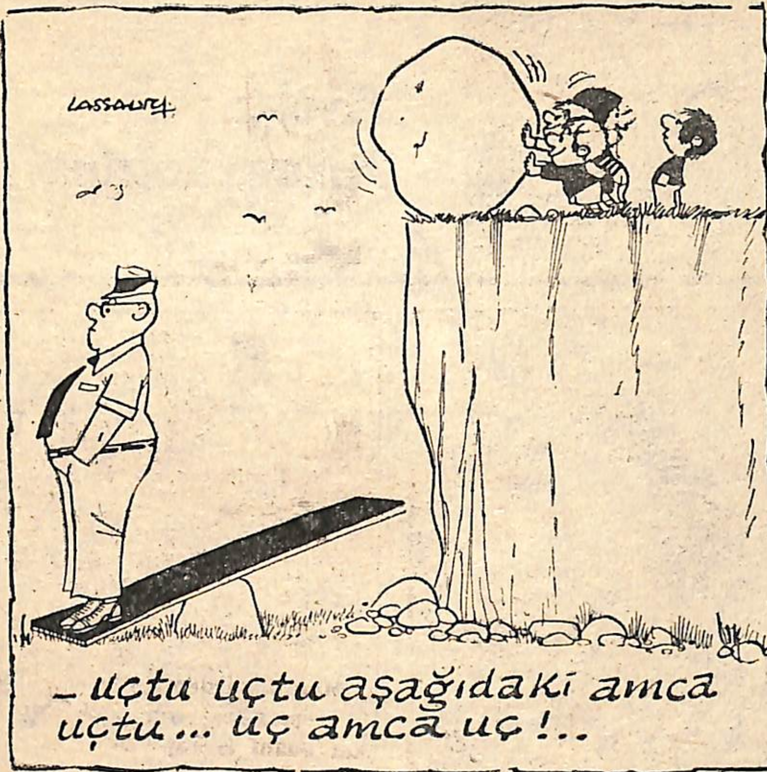
— Baba, nafaka ne demektir?

— Nafaka demek, yayınlanması ihtimali olmıyan bir dergiye on yıl abone olmaktır.

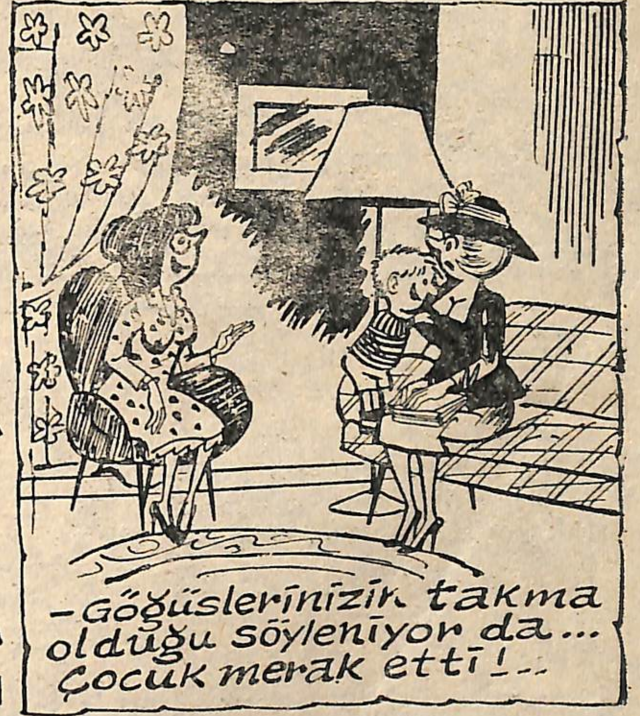
Akbaba
Haftalık Siyasî Mizah Mecmuası
SAHİBİ :
Ergin Ortaç
Yazı işlerini fiilen idare eden :
Kadri Yurdatap
Sekreter : Selâmi M. Yurdatap
Dizildiği ve basıldığı yer :
Akbaba Matbaası
İDARE YERİ :
Divanyolu Klodfarer Caddesi
No: 8-10, Daire: 3. İstanbul
Telefon : 22 18 11

dünya karikatürleri!

Çocuklar...

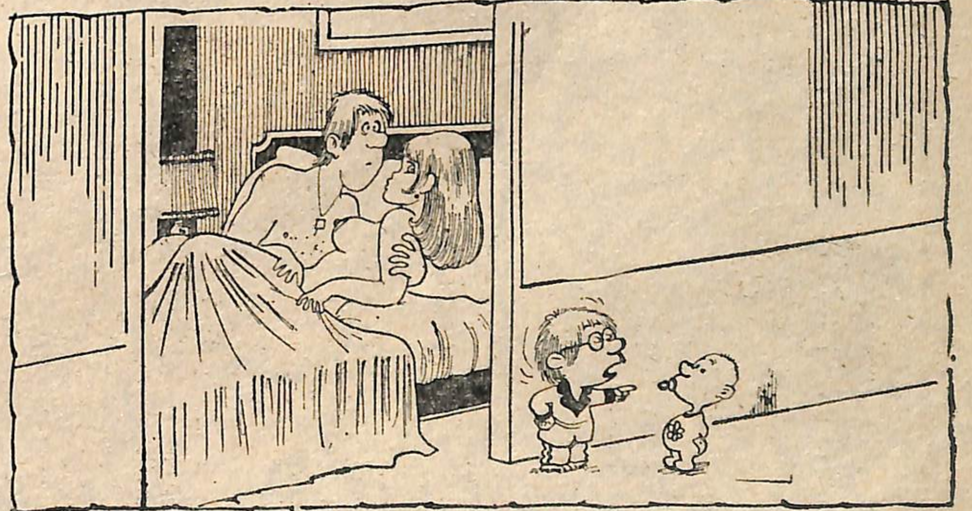
– uçtu uçtu aşağıdaki amca uçtu... uç amca uç!..

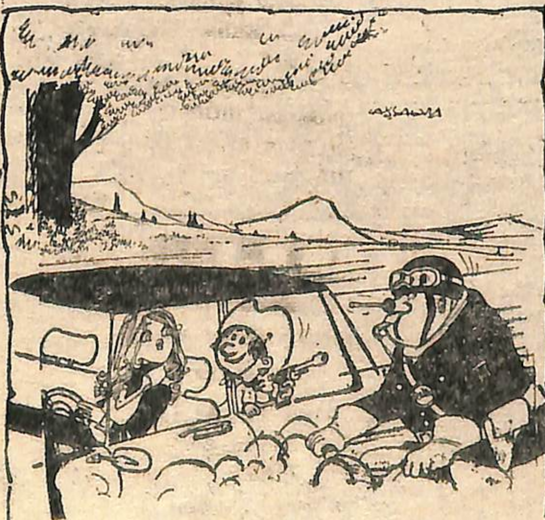
– Göğüslerinizin takma olduğu söyleniyor da... Çocuk merak etti!..

– Sütünüzü yeni içtiniz... Bu bayrak ne demek oluyor çocuklar?..

– Annem seni sütten kesti ama, babamı bir türlü kesemiyor!..

– Bak, anne.. artık karavana atmıyorum! Haydi ne duruyorsun? Beni kutlasana!..

– Gördün mü? ben seni öpüp, seveceğim... sen de benim suratıma sıkı bir tokat atacaksın!.. tamam mı?

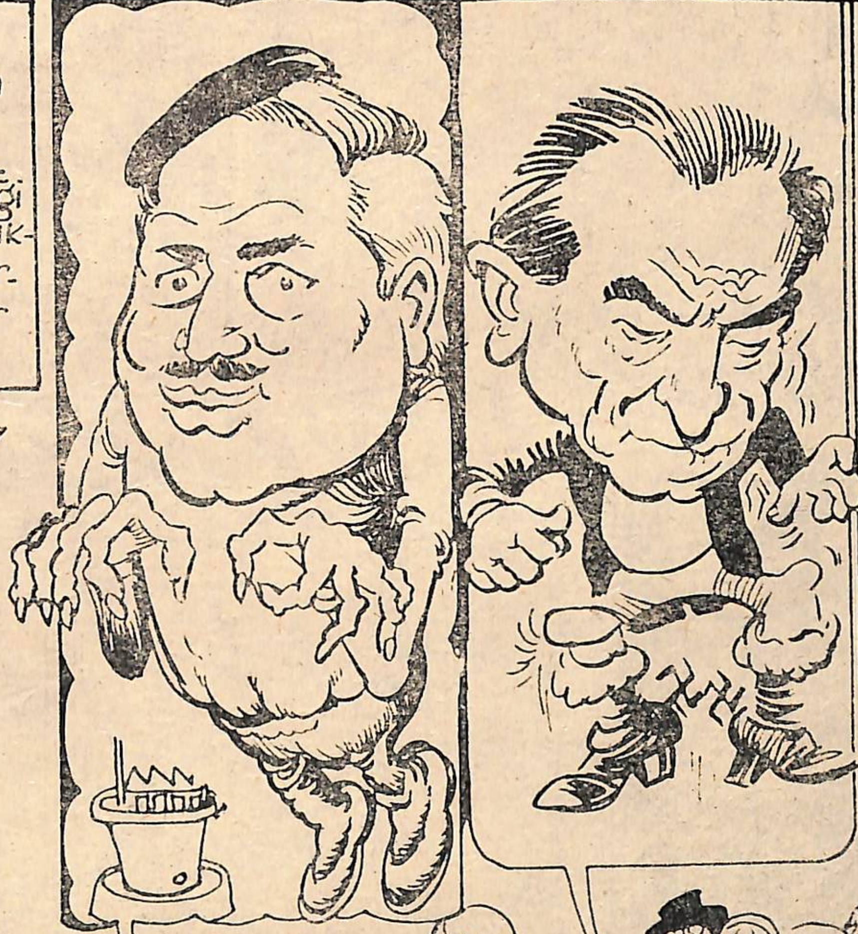

– Bu gün televizyon programı çok zayıf... sen de yorgunsun, erkenden yatalım anne!

Bizim Mahalle

Aydın Aliustaoğlu

Mahalle sakinleri VAMPİRİ bulmak için toplanmış konuşuyorlar. Herkes Vampir'in kim olabileceği konusunda düşündüklerini söylüyor, fikirlerini beyan ediyordu.

Halk galeyana gelmiş korkunç bir uğultu ortalığı sarmıştı

Sizin için de bir Beymen var.

Her zevke, her ölçüye göre
bir Beymen vardır.
Beymen'de renkler ve çeşitler
saymakla bitmez.
Beymen'leri bir görün.
Dilediğinizi seçin.
Üstünüzde deneyin.
Ve gardrobunuzu
Beymen'le yenileyin.

".Seçkinlerin giyimi"

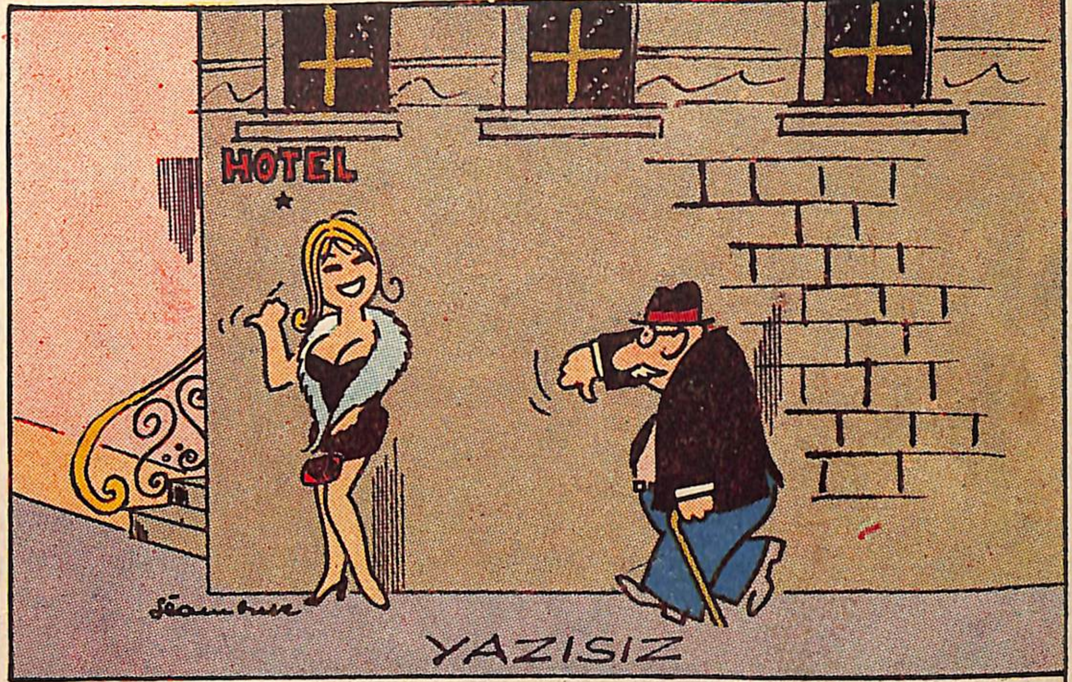

(Manajans: 2991 — 108)

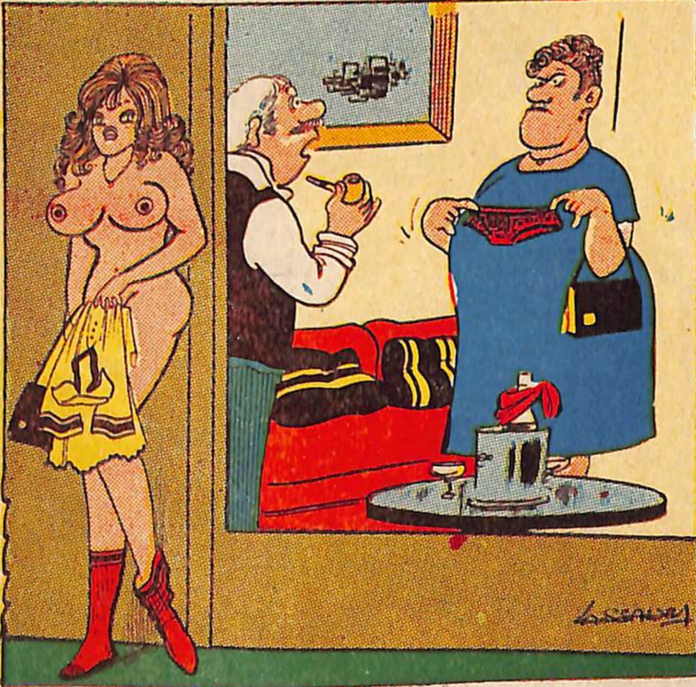
Akbaba

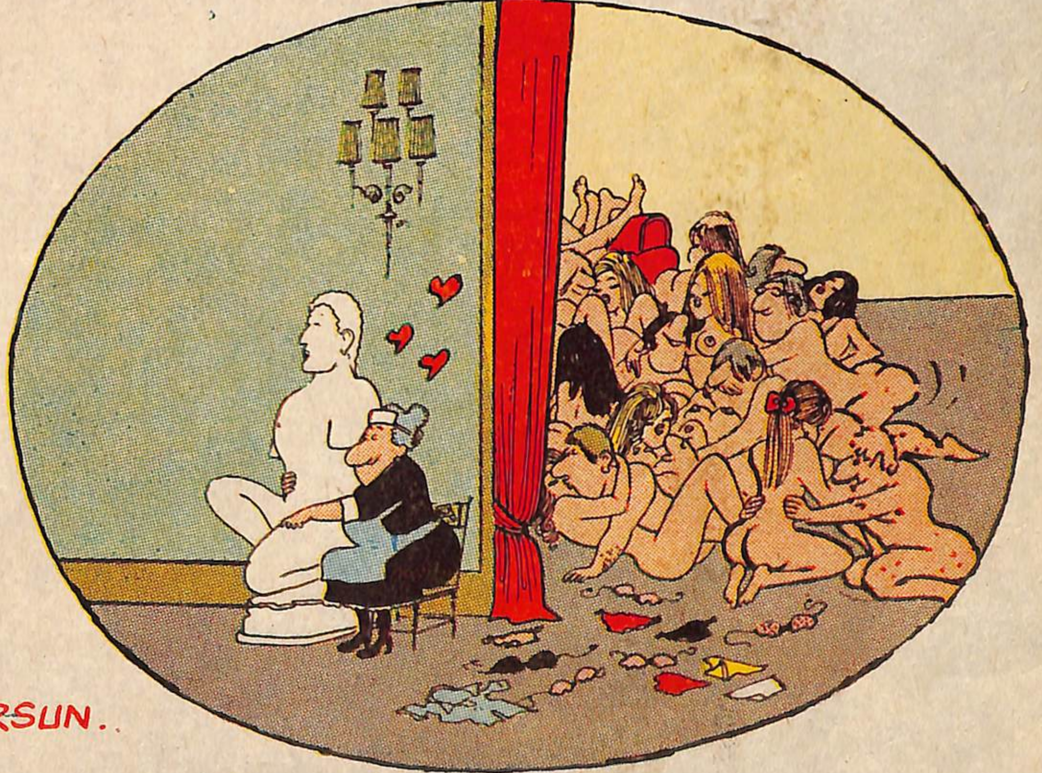
–HIZLI... BİRAZ DAHA HIZLI SALLA... KORKMA, DÜŞMEM PİYER!

YAZISIZ

–SANA ALDIM.. REJİM YAPIYORSUN.. ZAYIFLAYINCA GİYERSİN!...

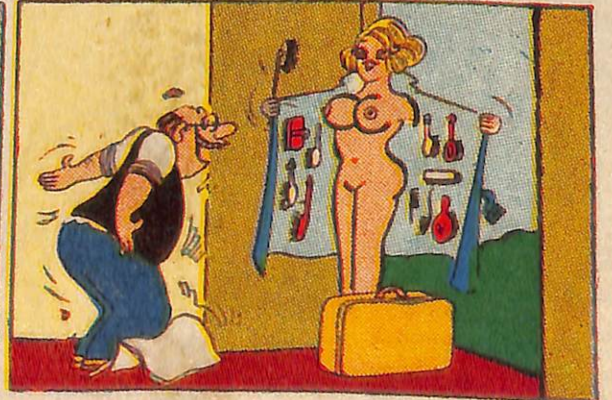
YAZISIZ

–ANNEM GELİYORMUŞ!..

–İSTEMEM... İHTİYACIM YOK!

–TAMAM.. HEPSİNİ ALIYORUM!..